

Šentjurske

NOV

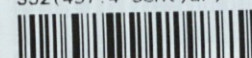
Šentjur

do 0

ŠENTJURSKE

1995

352 (497,4 Šentjur)

0093030,28

COBISS o

8. avgust 1995

štev: 28

cena: 150 SIT

poštšina plačana pri pošti Šentjur

Poletje na
Slivniškem jezeru

IZ VSEBINE:

- občinski svet je zasedal v Loki
- zakaj je propadel Elegant?
- OMV Istra v Šentjurju
- kaj bo s šentjurskim turizmom
- Lucijina poletna reportaža
- poletna nagradna križanka
- šport
- anekdote

CVETLIČARNA
Metka

(nasproti Zdravstvenega doma)

Ul. Leona Dobrotniška 5, 63230 Šentjur
Telefon: 063/742-401

Od 11. 8. - 19. 8. 1995 nudimo v naši cvetličarni obširen izbor lončnic za vaše stanovanje po zelo ugodnih cenah. Popust nudimo tudi pri okrasnih lončkih.

MALE ROŽE

VELIKE ROŽE

KERAMIKA

40% CENEJE

60% CENEJE

50% CENEJE

Obiščite nas od 11.8. do 19.8.,
ne bo vam žal!

trgovsko in
proizvodno
podjetje

TIP
LIPA po
Šentjur

PRODAJNI CENTER ŠENTJUR (Anderburg)
Tel.: 743-582, 743-174, 743-482

1000 stvari na 1 mestu!

KERAMIČNE PLOŠČICE uvoz Italija 1m²	621,00 SIT
PARKET hrast 1m²	1.949,00 SIT
VHODNA VRATA	29.887,00 SIT
NOTRANJA VRATA (natur hrast krilo)	12.644,00 SIT
OKNA "Termopius" 120x120	21.506,00 SIT
CISTERNE ZA VINO od 35-1000l, 300l =	26.033,00 SIT
VRTNA KOSILNICA "GOLF" z briggs motorjem	25.690,00 SIT
STRIŽNA KOSILNICA "EUROSISTEM"	122.320,00 SIT
KOSILNICA "ALKO" samohodna	56.631,00 SIT
KOSILNICA nahrbtna z nizko "KAWASAKI"	75.952,00 SIT
POSODA "EMO" emajlirana 1kg	500,00 SIT
EL. ORODJE "ISKRA" XS 502	9.990,00 SIT
KOTNA BRUSILKA "ISKRA"	9.940,00 SIT
ŠKARJE ZA ŽIVO MEJO "BLACK&DECKER"	18.410,00 SIT
GLASBENI STOLP "SILVA"	14.880,00 SIT
EL. BOJLER stoječi 50l	13.971,00 SIT
EL. BOJLER stoječi 30l	13.070,00 SIT
TOALETNA OMARICA	11.271,00 SIT
PLINSKI ŠTEDILNIK "KEKEC"	32.820,00 SIT
"RAZBOJNIK GUŽAJ" knjiga o ljudskem junaku iz prejšnjega stoletja	
cena: 3.900,00 SIT	

sezonska
RAZPRODAJA
poletnih
oblačil!

čeki + AKTIVA + krediti + kartica KOM. BANKE TRIGLAV
PROSTORNO IN UREJENO PARKIRIŠČE!

"odkrijte dober nakup!"

**ZLATARSTVO
MILAN GAJŠEK**

63230 ŠENTJUR, Ul. Dušana Kvedra 6a
Tel.: 063/741-072, 744-149

Izdelava - predelava zlatega nakita

Prodaja ročnih ur
Menjava baterij

POSEBNA UGODNOST

brezplačno graviranje
prediranje ušes
prodaja darilnih bonov

Odprava ALERGIJE
pri
NOŠENJU UHANOV

Izjemno ugodna menjava starega

zlata za novi nakit - 50% POPUST

Pri nas kupljene izdelke graviramo brezplačno!

ODSLEJ TUDI V TRŽNICI!

Odkup zlata po ugodnih cenah!

Čistimo vse vrste oblačil in tkanin

EKSPRES

Tudi v času dopustov!

ČISTILNICA IN PRALNICA

"Mackošek"

C. Kozjanskega odreda 4, ŠENTJUR
Telefon: 063/741-836

BANKOMATI

Imetniki tekočega računa Banke
Celje, naročite si osebno številko
za bankomat v svoji matični
enoti, da bo Vaše poslovanje
z Banko Celje hitrejše in
enostavnejše.

Banka Celje ima priključenih 18 lastnih
bankomatov, lahko pa koristite tudi
ostale bankomate označene z "ba", po
vsej Sloveniji.

V varnem zavetju tradicije.
V Banki Celje.

banka celje

NOVO! NOVO! NOVO!
SERVIS IN POPRAVILO KOLES

- rezervni deli
- dodatna oprema
- hitre storitve

AMON-MIBAN
Trubarjeva 17, Sentjur
Tel.: 063/741-119

Delovni čas:
Pon.: - Pet. 9 - 16h
Sob.: 9 - 12h

150 tolarjev!

Da, to je nova cena Šentjurskih novic!

Ni šlo več naprej! Izbira med ukinitvijo in novo ceno pravzaprav nikoli ni bila postavljena resno. Šentjurske novice, vsaj tako smo prepričani, imajo svoje mesto, bralce in svojo ceno. Tisti, ki vedo, da je naša naklada ostala pri 1300 izvodih in da smo izračunali, da za obstoj potrebujemo 2000 kupcev, se nad novo ceno ne bodo preveč zgrozili. Še več! Ko vas bomo spomnili, da smo s prvotno ceno zdržali več kot dve leti, da so se v tem času papir in tiskarske storitve podražile za 90%, pošta npr. celo za 300%, občinski svetniki pa nam iz proračuna niso več pripravljeni dati niti tolarja pomoči, boste zlahka ugotovili, da ne pretiravamo. 150 tolarjev še vedno ni realna cena. Le vrsti sodelavcev - entuziastov, ki so prepričani, da Šentjur brez Šentjurskih novic ni več Šentjur ter so pripravljeni zanje mnogo postoriti brez ustreznega plačila, gre zahvala za obstoj. In seveda tudi tistim našim podjetnikom, ki s svojimi strankami komunicirajo preko ŠN!

Ste se morda tudi vi vprašali, kdaj bodo ŠN preskočile naslednjo kakovostno stopničko, ali morda končno že postale 14 dnevnik, če že ne tednik? Naš odgovor je pesimističen: ob takšnih sredstvih in odnosu ljudi in občine do časopisa, kot nanju trenutno lahko realno računamo, in seveda ob zasedbi, kot jo imamo, smo trdno zabetonirani v prvotne

temelje. Ni šans, bi lahko rekli!

Trudili pa se bomo. Ni dvoma, Šentjurske novice bodo slej ko prej morale postati 14 - dnevnik, dobiti profesionalno strukturo in dvigniti svojo kakovostno raven, če bodo hotele preživeti. Preživeti pa si zagotovo želimo. Cilj torej imamo, le poti do njega so nam še skrite. Eni izmed redkih poznanih potk, morda je celo tudi samo obvoznica, se reče 150 tolarjev. Upamo, da vas ne bo preveč prizadela.

Uredništvo

Obračun pri "O. K. ŠENTJURJU"

Naslednja številka

**Šentjurskih novic izide v
torek, 19. septembra 1995**

Šentjurske novice izdaja d.o.o. Šentjurske novice, Šentjur, Mestni trg 5. Glavni in odgovorni urednik: Franc Kovač. Lektor: Eva Kovač. Tisk: Diling, Velenje. Po mnenju Urada vlade za informiranje št. 23/713-93 sodi časopis Šentjurske novice med proizvode informativnega značaja in se plačuje zanje 5% prometni davek, ki je vračunan v ceno.

Naslov uredništva: Mestni trg 5, Šentjur. Poslovni čas je od 7. do 9. ure, telefon med poslovnim časom 741 286. Izven poslovnega časa pa 743-561. Žiro račun: Šentjurske novice 50770-603-37277

NAROČILNICA

Naročam

Šentjurske

NOVICE

Priimek in ime (tiskane črke): _____

Naslov, kraj, ulica, poštna številka: _____

Podpis: _____

Občinski svet je zasedal v Loki

Na predlog svetnikov iz Slivnice je bila 7. seja Občinskega sveta v osnovni šoli v Loki: svetniki naj bi se s svojimi avtomobili prepričali, da je cesta mimo Slivniškega jezera res tako katastrofalno uničena, da je bilo potrebno zanjo rezervirati večino proračunskih namenskih sredstev. Slivničani so imeli

naletel na precej skeptičen in ironičen odmev tako pri županu kot pri gospe Ratajevi, ki sta očitno zmotno prepričana, da se bomo tudi dolgoročno najlepše iznebili svojih odpadkov, če jih bomo prodajali Celjanom po cenah, kakršne pač bodo.

Franc Škoberne - Ćimi je s številkami dokazoval, da so vsa namigovanja o nepravilnostih v zvezi z izkoriščanjem kamnoloma v Hrastju, ki so jih na prejšnjih sejah na zahtevo sveta KS predstavljali slivniški svetniki, izvita iz trte. Pokazalo se je, da teh nepravilnosti ni, oziroma, da so jih že pred sejo občinskega sveta

Precej besed je bilo izrečenih na račun vodenja zapisnika. G. Erjavec jo dokazal, da je drugi del zapisnika, ki ga je pisal sekretar sveta, napisan slovnično in stilno slabo ter vsebinsko pomankljivo. Kljub temu je svet oba dela zapisnika sprejel s pripombami, kako naj se zapisnik v prihodnje vodi.

Tudi z osnutkom Poslovnika Občinskega sveta, ki je tokrat bil že drugič v obravnavi, svetniki niso bili zadovoljni. Obilica vsebinskih pripomb in zahteva gospe Koleča, da pri oblikovanju sodeluje tudi lektor, kaže na precej mlahav odnos občinskih uradnikov do tega pomebnega akta kot do samega občinskega sveta.

Pod točko "Poročila odborov in komisij občinskega sveta" se je največ razpravljalo o zahtevi kmetijske komisije, da naj se zadrugi izplača 3 milijone SIT, ki naj bi jih dolgovali za nabavo travnega semena (Le kam je šel cel vagon travnega semena?). Zadeva se bo še enkrat preverila, toda grenak priokus, da se občinska oblast v Šentjuru še vedno ni vzpostavila in da deluje zmedeno, še vedno v začasnih komisijah in odborih, je ostal in ga bo težko popraviti.

V razpravi je bil tudi osnutek Odloka o varstvu zraka. Kljub temu, da sem trdno prepričan, da tak odlok v Šentjuru nujno potrebujemo, sem zahteval, da se umakne iz razprave. Po mojem mnenju je bil pripravljen "katastrofalno" (tako vsebinsko kot slovnično) in je neuporeben za razpravo. Zaradi časovne stiske, bilo je ob 22. uri, in mnenja večine svetnikov, da se osnutek naj vendarle po hitrem postopku sprejme ter se kasneje popravlja, sem se razpravi in nujnim popravkom odpovedal ter rahlo resigniran zapustil sejo. Zdelo se mi je preveč podcenjujoče, da je svet, ki je ure in ure pripravljen premlevati povsem obrobne zadeve, pristal na izsiljevanje s časovno stisko ob tako pomembnem vprašanju varovanja okolja in zdravja.

Čeprav so nas v Loki sprejeli zelo prijazno in nas tudi pogostili z bogato malico, nisem prepričan, da so takšne zunanje seje sveta potrebne in koristne.

F.K.

Malica v senci se je prilegla

takorekoč srečo, da je bil proračun že prej sprejet, kajti večina svetnikov je zlahka ugotovila, da poznajo obnove še bolj potrebne ceste.

Uvodno besedo so dobili predstavniki vseh treh območnih krajevnih skupnosti, g. Cvirn, g. Cmok in predstavnik KS Prevorje, ki pa so svojo priložnost slabo izkoristili. Omejili so se le na splošno predstavitev svojih KS in njihovih že znanih problemov, ter se kmalu nato poslovili in pustili svetnike, da so se pozno v noč sami potili v prevročem in premajhnem prostoru.

Za njimi so prednostno besedo dobili predstavniki celjskega Javnega komunalnega podjetja ter lastnik kamnoloma v Hrastju g. Franc Škoberne - Ćimi. Komunalci so zahtevali povišanje cen za odvoz smeti za 53,7 %, kar je izzvalo 2 uri dolgo "smetiščno" razpravo. (Mimogrede: doslej je občinski svet o smeteh razpravljal na sleherni svoji seji!) Sprejeta sta bila dva sklepa: 1. občinska uprava naj preveri predlagane cene in se naj sprejem novih cen odloži do naslednje seje. 2. pristojni naj do prihodnjč preučijo možnosti za izgradnjo lastnega odlagališča smeti. Zlasti zadnji sklep je

zgladili tako na svetu KS kot v vodstvu občine. Koristnost kamnoloma je za vse menda tolikšna, da so bili tisti, ki bi lahko kaj povedali, previdno tiho, pristojnim v občinskem vodstvu pa se je zdelo celo povsem normalno, da se od kubika v Hrastju izkopanega kamnja plača za vzdrževanje cest 18 SIT, medtem ko g. Brglez v Dramljah plačuje 32 SIT. Sklep, da se na eni od prihodnjih sej na enak način predstavi poslovanje tudi preostalih 6 kamnolomov v občini, kot kaže, je bolj pesek v oči javnosti kot kaj drugega.

Pod točko Aktualno v občini smo izvedeli med drugim, da je poslanec Malovrh uspel s pomočjo LDS zagotoviti v proračunu 50 milijonov SIT za izgradnjo doma strejših občanov (dom naj bi bil gotov leta 1997) ter 94 milijonov za šentjursko obvoznico. Težava pri obvoznici je ta, da je na njej še 275 milijonov "Grdinovega" dolga, poleg tega pa manjka še 70 milijonov za dokončanje tega projekta (cesta mimo železnice in čez most na Voglajni). Župan se trudi, tako je dejal, da bi celjskemu Cestnemu podjetju, ki je zaradi obvoznice dolga v finančnih stiskah, pomagal z bančnimi krediti in garancijami.

Kaj bo s šentjurskim turizmom?

Načelnica upravne enote Šentjur mag. Andreja Stopar je organizirala celodnevni "razgovor" na to temo in sicer naj bi potekal na avtobusu ter na posameznih turistično zanimivih točkah. Z državne strani se je tega "turističnega sprehoda" udeležil poleg načelnice Stoparjeve še sekretar za turizem z Ministrstva za gospodarske dejavnosti g. Vesenjaj. Udeležba z druge strani je bila bolj pičla: gospa Kovačič in g. Podgoršek iz TOD Ponikva, gospodje Štravs, Kodrič in Safran iz RTG Tratna oziroma Alposa, gospa Ljubej z občine ter trije predstavniki medijev (če štejem tudi samega sebe).

S prijetno klimatiziranim avtobusom smo se najprej popeljali do turistične kmetije Zgonc v Dramljah, se tam dodobra razgovorili o vsem že znanih težavah razvoja šentjurskega turizma, se nekoliko sporekli glede našega tipa kmečkega turizma, ki naj bi se preveč nagibal k gostinstvu (in mu verjetno tudi nelojalno konkuriral) ter preiskusili nekaj proizvodov kuhinje gospe Zgonc. Še največ nam je dala misliti ugotovitev iz lanskoletne študije Ekonomske poslovne fakultete iz Maribora, ki jo je iz arhivov izbrskala mag. Stoparjeva. Pravi namreč, da naše turistične zmogljivosti kažejo, da pri nas organiziranega turizma ni mogoče razvijati. Tej ugotovitvi nekoliko pritrjuje naslednja ugotovitev, da smo lani imeli v naši občini komaj 0,08 % vseh slovenskih porabnikov turističnih storitev, ta izlet z avtobusom ter tehtne razprave prisotnih pa naj bi menda dokazale ravno nasprotno, to je, da ima turistično gospodarstvo pri nas dobre osnove.

Na Ponikvi smo se prepričali, da pri njih lepo teče predvsem t.i. romarski turizem ter z njim povezana dejavnost "Ajdrčana", to je ene izmed dveh nji-

hovich kmetij odprtih vrat. Vsako leto pride na Ponikvo okrog 70 organiziranih avtobusnih izletov. Slomškova rojstna hiša, ki jo ravno zdaj intenzivno obnavljajo, ter čudovita farna cerkev naj bi tudi v prihodnje bila močnejša dejavnika ponkovskega turizma. Posebno prijazno in obogateno s hišnimi specialitetami nas je sprejela gospa Debelakova s Hotunja, ki sedaj gospodinji na mestu nekdanje domačije slavnega kartografa Kocena. Ugotovili smo, da imajo Debelakovi z ozirom na svoj pretanjeni občutek za ljudi in kulturno dediščino odlične pogoje za razvoj pravega kmečkega turizma.

Slivniško jezero je bilo v tem vročem poletnem dnevu kar pravšen kraj za mo-

merce, ki ima v najemu Ribiški dom, rešuje iz finančnih težav z organizacijo množičnih zabavnih prireditev, kar pa lastniku, t.j. podjetju RTG Tratna in ribičem niti približno ni všeč, ker trpi okolje. Popeljali smo se tudi z Jezersko kraljico ter zlahka ugotovili, da so obale slivniškega jezera prav živahne. Organizirani nosilci turistične dejavnosti se bodo morali slej ko prej prilagoditi povpraševanju ter se po potrebi tudi preseliti na bolj dostopne obale.

Ne vem, kako so naše turistično popotovanje (ali razgovor z sekretarjem Vesenjajkom) sprejemali drugi, sam sem dobil vtis, da je naša turistična dejavnost kot del gospodarstva dejansko slabo organizirana in nima obetavnih razvojnih

možnosti. Vsi prisotni so sicer govorili o raznih projektih, ki naj bi jih seveda financiral nekdo drug, o pravih poslovnih odločitvah pa ni bilo kaj dosti slišati. G. Vesenjaj je sicer obljubljal, da bo v prihodnjem letu dobil za slovenski jezerski turizem iz proračuna okrog 150 milijonov tolarjev, toda nisem prepričan, da se bomo mi v Šentjurju do takrat uspeli sporazumeti za sistemski pristop k razvijanju te za Slovenijo tako pomembne gospodarske dejavnosti (Slovenija ima 45 km mor-

ske in 550 km jezerskih obal). Morda ni toliko dilem za Ponikvo, toda Slivniško jezero je urbanistično in ekološko zahtevno ter potrebuje temeljite in pametne dolgoročne ukrepe oblasti ter množico manjših poslovenežev, ki bodo motivirani za vlaganje vanj.

Po odzivu na vabilo načelnice Stoparjeve sodeč, našemu turizmu ne bo lahko vdihniti življenja, saj se iz KS Slivnica, TOD Planina in Šentjurja ni odzval nihče.

F.K.

Tudi Slomška smo obiskali

drovanja naše vrste. G. Safran z Alposa nas je v prijetnem odprtem paviljonu dodobra nahranil s specialitetami z žara (moram priznati, da sem pričakoval na krožniku slivniškega krapa). Skupno z direktorjem RTG Tratna g. Štravsom sta nam razložila, da je z jezerom pravzaprav vse o.k., toda prazen gostinski lokal ter prav tako prazna "plaža" pred Ribiškim domom ter pravo bogastvo alg v mlačnem "Kozjanskem morju", ki se v nekaj zadnjih letih ni kaj prav dosti urejalo, so nam bili dokaj verni kazalci, da je slivniška turistična dejavnost v določenih težavah. Kot sem izluščil iz razgovora, se Alpos Com-

Dan državnosti v Dramljah

Letošnja osrednja občinska prireditve ob Dnevu državnosti je bila v soboto, 24. junija, v gasilski sobi v Dramljah. V ne najbolj primernem prostoru se je zbralo le nekaj deset občanov, ki so prisluhnili slavnostnim govorcem: županu Malovrhu, predsednici občinskega sveta gospe Oset ter predsedniku sveta KS Dramlje g. Gorečanu. Če odmislimo izrečene besede vseh treh govorcev o pomenu praznika slovenske države, se je g. Malovrh izkazal kot pristaš t.i. venetskega izvora Slovencev, kar naj bi nas navdajalo še s posebnim ponosom, gospa Osetova je nasprotovala odprodaji slovenskega Primorja Italijanom, g.

Gorečan pa je izrazil nezadovoljstvo z letošnjim proračunskim financiranjem drameljske KS ter pozval župana, naj ne obravnava Dramelj tako, kot je nekdanj Beograd zastopal Ljubljano.

Šentjurska godba na pihala je slovesnost počastila s tremi skladbami, drameljski moški pevski zbor pa je s svojim nastopom še enkrat potrdil svoj sloves odličnega pevskega kolektiva.

Čeprav so se izvajalci prireditve trudili in rešili, kar se je rešiti dalo, celotna slovesnost ni bila na ravni, kot bi se spodobilo za osrednjo občinsko proslavo največjega slovenskega državnega praznika.

F.K.

Bo Kmetijska šola končno le dobila svoje posestvo?

Vse kaže, da se bo to vendarle zgodilo. Težko je reči kdaj, toda sodeč po pomenu, ki so ga dali slovesnemu podpisu protokola med Ministrstvom za kmetijstvo in Ministrstvom za šolstvo o prenosu upravljaljskih pravic nad zemljišči na kmetijske šole, ki se je zgodil na enoto SKVGŠ v Šentjurju dne 12. julija letos, izgleda zadeva urejena.

Na slovesnosti ob podpisu protokola sta bila oba ministra, dr. Gaber in dr. Osterc, predsednik državnoborskega odbora za kmetijstvo mag. Protner, direktorica Sklada kmetijskih zemljišč gospa Lukačič, štirje poslanci ter še številni zastopniki šolskih in občinskih oblasti. Kar precej lepih besed je bilo slišati, toda med vrsticami se je dalo razumeti, da zadeva vendarle še ni povsem dozorela. Tako je bilo iz besed ministra Gabra slišati, da odbor, ki naj bi uresničil prenos zemljišč, šele bo ustanovljen, gospa Lukačič pa je povedala, da se bo močno trudila, da bodo kmetijske šole vendarle dobile svoja posestva. Pomeni, da res še ni vse čisto.

Kmetijska šola v Šentjurju je bila ustanovljena leta 1910 in je nekaj desetletij veljala za eno boljših kmetijskih šol. Rajnka Avstroogrška je vedela, da šola potrebuje svoj šolski poligon, torej kmetijska zemljišča, in jih je šoli tudi zagotovila. Šola je v določenem času imela okrog 160 hektarov raznih zemljišč.

Prišlo je leto 1961, ko se je svet šole odločil in celo posestvo predal Kmetijskemu kombinatu Šentjur. Zakaj se je to zgodilo, je težko reči. Prav gotovo je šlo za politične pritiske: takratni ravnatelj ing. Jenšterle je v zameno za posestvo in za šolo, ki je postala oddelek celjske kmetijsko - vrtnarske šole, dobil direktorsko mesto v Celju (tako pravi ljudski glas) in vse je bilo končano. Šola je sicer imela s Kombinatom dogovor o opravljanju praktičnega pouka, kar pa menda ni teklo najbolje, saj v desetletjih, ki so sledila, šola ni nikoli več dosegla slovesa, ki ga je nekoč že imela.

Po demokratičnem preobratu leta 1990, ko se je v temelju spremenila naša kmetijska politika, je kazalo, da bo šola spet prišla do svojega posestva. Takratna ravnateljica ing. mag. Cmokova je zbrala vso dosegljivo dokumentacijo, občinska skupščina je sprejela ustrezne sklepe, vodili so se precej ostri

dialogi s predstavniki Kombinata in ministrstev, toda vse zaman. Pokojni ing. Knez ni bil pripravljen na kakršenkoli kompromis. Vse pa je kazalo, da je nekoliko popustilo tudi vodstvo šole. Nekateri so ocenjevali, da šola ni bila strokovno in tehnično v takem stanju, da bi lahko prevzela posestvo ter se tudi ni preveč trudila, da bi ga po enakem postopku, kot ga je oddala, tudi dobila nazaj.

Ko so leta 1993 vsa družbena zemljišča prešla v last Sklada kmetijskih zemljišč, je partner pri razgovorih postala neposredno država Slovenija. Toda tudi to ni bilo dovolj, da bi zadeve stekle. V letu in pol je prišlo, kljub veliki naklonjenosti direktorice Sklada Lukačičeve, praktično le do podpisa protokola, kar je pravzaprav zelo malo. Od 110 hektarjev zemljišč, za katere ima šola dokumentiran denacionalizacijski zahtevek, je v načelu le dogovorjeno, da šola dobi upravljaljske pravice na 60 hektarih, na vračilo svoje lastnine pa bo še morala počakati. Če sem prav razumel gospo Lukačič, pa je tudi ta upravljaljska pravica še v zraku, saj še ni povsem dogovorjena s sedanjim upravljalcem in najemnim upravičencem DKP Meja.

Tudi vprašanje prenosa sedeža iz Celja oziroma osamosvojitve kmetijske šole v Šentjurju, kar je na slovesnosti ob podpisu protokola nekoliko pretiho omenil tudi župan Malovrh in ga zato prav nihče od visokih gostov ni hotel slišati, se postavlja že kar nekaj let. Leta 1991 ob razglasitvi Šentjurja za mesto, je celjski župan Rojec celo obljubil, da se bo zavzel za vrnitev šole v Šentjur, toda vodstvo šole z ravnateljico gospo Cmokovo na čelu, se je menda temu najodločneje uprlo, češ, da je perspektiva kmetijske šole le v povezavi z vrtnarji, ki pa seveda niti pod razno niso hoteli iz mesta v podeželski Šentjur. Ta pobuda v samo šolo pravzaprav še sploh ni prodrla in dokler je tako, nam tudi bogate pogostitve na šoli, na Slivniškem jezeru ter tudi v Ipavčevi hiši v Zgornjem trgu, ki so jih ob podpisu protokola pripravili za ljubljanske in druge oblastnike, ne bodo kaj dosti koristile. Ali pa morda le?

Franc Kovač

Cesta Luterje - Kraberg je asfaltirana

Na dan državnosti se je pred slavo lokom v Lutarju zbralo okrog 100 krajanov, ki so prisostvovali otvoritvi. Slavnostni govornik je bil predsednik sveta KS Vili Zatler, trak pa je prerezal predsednik gradbenega odbora Janez Fatur. Po tej kratki slovesnosti naj bi se razvila veselica na dvorišču Faturjeve Kmetije odprtih vrat, toda dakaj hladno in deževno vreme je kljub veselim vižam "7. raja" napravilo svoje. Za veselje ni bilo niti pravih ljudi niti prave volje. Še celo tistih 75 krajanov, ki so prispevali vsak po 50 000 SIT za cesto, ni bilo na spregled.

Cestni odsek Lutarje - Kraberg je dolg 2600 m in je stal 10,7 milijona tolarjev. Okrog 5 milijonov je prispevala KS iz sredstev samoprispevka, 2 milijona sta prišla z občine, ostalo pa so prispevali krajani. Le - ti

so poleg prispevka v denarju, opravili tudi dve udarniški delovni akciji, ki se jih je udeležilo preko 50 krajanov. Predsednik sveta KS g. Vili Zatler, ki je poudaril, da otvoritev ceste posvečajo Dnevu državnosti (tudi v Lutarju smo pogrešali državno zastavo) je posebej pohvalil zagnanost Vršnjakovih fantov in predsednika gradbenega odbora g. Faturja.

Predsednika sveta KS g. Zatlerja smo vprašali, kako bo s samoprispevkom na Ponikvi v prihodnje? Povedal je, da si uspešnega urejanja Ponikve brez samoprispevka ne morejo zamišljati, toda če bo obveljalo tašno proračunsko financiranje KS, kot je letos sprejeto v občinskem svetu, potem samoprispevek ne bo šel skozi oziroma sploh ne bodo šli v akcijo zanj.

F.K.

Sprejem za nogometaše

Župan in predsednica občinskega sveta sta povabila nogometaše in vodstvo NK Šentjur v Ipavčevo hišo, jih počastila s pohvalami in čestitkami, skupno veselje ob uvrstitvi v 2. slovensko ligo pa so nato zalili v vinoteki. Še prej je predsed-

nik kluba g. Romih svečano obljubil, da bodo tudi vnaprej častno zastopali šentjurske barve, predsednica Sveta pa jim je dala razumeti, da bodo pri njej našli podporo pri reševanju svojih denarnih težav.

Spor na Planini

Sprla sta se "Cementninarstvo in nizke gradnje" - Mirko Kovač in vodstvo KS Planina. Kovač je pred časom podaril KS Planina 1170 m² asfalta za novo šolsko igrišče. Ker pa je KS ta namenska sredstva porabila za kompenziranje urejanja pokopališča, je nastala zamera, ki se utegne za KS neugodno končati. Kovač zahteva vrnitev teh sredstev, ki pa so menda že vsa porabljena oziroma njihovo namensko porabo.

Asfalt skozi Planinski vrh bo

Stavkovni odbor iz Planinske vasi in Planinskega vrha v sestavi Roman Planko, Milan Koželj, Robi Nuč in Jure Hladin, ki je pripravljala protestno zaporo ceste Sevnica - Lesično, je na Ministrstvu za promet in zveze dobil zagotovilo, da bo RUC letošnjo jesen moderniziral odsek te ceste skozi Planinski vrh.

Kot smo izvedeli, so blokado, ki je bila napovedana za 3. julij, najprej odložili za en dan, po razgovorih na ministrstvu pa so se odločili, da bodo počakali in potrpe do jeseni. Če se obljube ministrstva do takrat ne bodo uresničile, so trdno odločeni izvesti blokado in na njej vztrajati do konca. So pa prepričani, da bi se ta in podobne zadeve lahko mnogo lažje urejale, če bi Planina imela svojo občino.

Zakaj je propadel Elegant?

Zgodbe in skrivalnic okrog Eleganta je konec: na predlog največjega upnika Banke Celje je sodišče 7. julija objavilo stečaj. Nekateri poslovneži pravijo, da se je to zgodilo vsaj eno leto prepozno, Elegant naj bi že kar precej časa nezadržno drsel v propad in so bili vsi poskusi reševanja bolj revija pobožnih želja kot resničnih možnosti. Vajeti je vzela v roke stečajna upraviteljica gospa Giacomeli iz Celja, ki bo poskušala z iskupičkom od prodaje stavb in opreme poravnati zapadle obveznosti.

Z dnevom stečaja je stekel že prej domnjeni scenarij: vsi zaposleni so izgubili delo in se znašli na Zavodu za zaposlovanje, vodstvo Eleganta pa je z blagoslovom občine ustanovilo novo firmo. Posamezniki iz vodstva Eleganta, IBN iz Ljubljane ter občina so primaknili nekaj malega denarja, največji delež, ki pa še vedno ni omembe vreden ima menda IBN, ter kupili mirujočo Sulijevo firmo TOPI. Vršilec dolžnosti direktorja te nove zasebne firme je postala prejšnja v.d. direktorica Eleganta gospa Šmerc - Kovačič, ki je tudi solastnica Topija. Izmed 300 odpuščenih delavk so odbrali okrog 200 najboljših in jim ponudili pogodbeno zaposlitev v novi firmi ter prevzeli Elegantove posle. V ponedeljek po objavljenem stečaju, naj bi ta zasebna vzporedna firma že delala s polno paro. Od 200 odbranih delavk se jih je vabilu na pogodbeno zaposlitev odzvalo le nekaj več kot polovica, pa še te niso bile pripravljene pričeti z delom pod ponujenimi pogoji. Kaj hitro so si namreč izračunali, da jim Topi pravzaprav ponuja še manj, kot so imeli prej v Elegantu. Gospa Šmerc - Kovačič je morala poklicati na pomoč župana Malovrha. Skupaj sta jih menda le prepričala, da je to, kar jim ponujata, še najboljša rešitev in okrog 130 zaposlenih je začelo delati.

Zanimiva bo usoda tistih, ki se niso hoteli zaposliti v Topiju. Na Zavodu za zaposlovanje ne bodo mogli ostati prav dolgo, kajti Topi bo preko Zavoda iskal delavce in tam prijavljeni Elegantovci ne bodo mogli odkloniti zaposlitve. Mnogi se bodo tako "prisilno" znašli v Topiju. Topi pa tudi ne bo ostal Topi, ampak bo "E - športna konfekcija".

Zanimivo bi bilo oceniti, kakšne so perspektive nove firme? E - športna konfekcija bo kljub temu, da začenja poslovanje z zelo malim kapitalom, imela precej prednosti pred Elegantom. Očiščena je starih obveznosti in slabših delavcev, zasebni družbeniki s perspektivnim IBN iz Ljubljane, ki bodo verjetno štartali na odkup Elegantove zapuščine, pa naj bi tudi bili bolj motivirani, kot so bili prejšnji upravitelji družbene lastnine. Nekaj pomislov morda vzbuja odločitev, da je vodstvo nove firme takorekoč v celoti podedovano od Eleganta, kjer pa se ni posebno izkazalo. Med delavkami je bilo slišati pripombe, da gospa Šmerc - Kovačič, ki jo forsira tudi občina, ni ravno kader, ki bi zagotavljal uspeh.

Vodstvo nove firme, ki se je na Elegantovih napakah gotovo nekaj naučilo, bi seveda najlažje odgovorilo na v naslovu postavljeno vprašanje, zakaj je propadel Elegant. Poskušal sem najti gospo Šmerc - Kovačič, ker pa nama zmenka nikakor ni uspelo uskladiti, sem dobil vtis, da si pogovora z menoj ne želi

najbolj, pa sem jo moral nekako odključati in si pomagati z neformalnimi informacijami iz različnih virov.

Zakaj je torej propadel Elegant?

Najprej je seveda treba upoštevati, da je konfekcijska dejavnost v Sloveniji bila in je še v določenih sistemskih težavah in da so bile lahko usodne že manjše poslovne napake. Mnoge tovrstne firme pa so vendarle uspele, kar dokazuje, da je preživetje vendarle bilo možno.

Prva napaka je bila izsiljena ločitev od Topra. Elegant je takrat menda prevzel kar okrog tretjino Toprovih obveznosti, ki so mu vsa ta leta visele nad glavo in se jih ni uspel znebiti. Če bi počakali na stečaj Topra, ki se je dejansko zgodil kakšne pol leta kasneje, bi Elegant štartal očiščen in bi imel verjetno precej več možnosti za uspeh.

Ločitev od Topra ni prinesla pričakovanih rezultatov. Pričela se je z novimi zadolžitvami za obratni kapital, ki so dodatno bremenile tekoče poslovanje. Proizvodnja naj bi padla na okrog 70 %, kasneje po odhodu direktorja Leskovška pa menda celo na 50% nekdanjega obsega.

Investicija v obrat v Loki je prinesla še nove finančne obremenitve. Weber Ott, za katerega naj bi ta moderno opremljen obrat delal, je iz različnih razlogov (verjetno cene) prekinil pogodbo z Elegantom. Nekaj zmede so v posle prinesle tudi govorice, da je obrat v Loki rezerviran za "privatizacijo" vodilnih.

Direktor Leskovšek, ki je firmo vodil zelo avtoritarno, naj bi pri kadrovanju napravil kar nekaj večjih napak, zaradi katerih so nastale težave v sami proizvodnji. Njihove kolekcije so pričele zamujati in so prevečkrat obležale v skladiščih, kar je povzročalo ob obupno visokih cenah kapitala nove težave. Te je Elegant reševal z novimi in še manj ugodnimi posojili, s pritiski na večjo storilnost, slabimi plačami, raznimi boni in podobno. Odnosi v podjetju so se do kraja skrhali. Zakaj se v tem položaju direktor Leskovšek ni odločil za temeljito analizo položaja in sanacijo podjetja, je težko oceniti. Očitno je bil do kraja prepričan, da bo Elegantov vse večji dolg pokrili nekdo drug, npr. država, ali pa je bil res preveč zaverovan v svoje poslanstvo.

Po Leskovškovem odhodu je krenilo še na slabše. Novo vodstvo je uspelo izprositi še nekaj denarja na Ministrstvu za delo, ni pa uspelo vzpostaviti večje proizvodnje in svojim upnikom ni več odplačevalo niti obresti, kaj še le glavnico. Ob blokiranim žiro računu, nizkih plačah in težavah vseh vrst, je tudi notranji zagon, ki ga je bilo čutiti ob zamenjavi direktorja, zelo hitro splahnel. Delavke so tarnale, da je v Elegantu v organizacijskem in strokovnem smislu slabše, kot je kdajkoli bilo.

Upnikov, kljub raznim intervencijam in ob podpori z občine očitno niso uspeli prepričati. Stečaj je bil neizbežen - Eleganta ni več.

ISO 9001 za Cevarno

Certifikat kakovosti ISO 9001, ki si ga je letos pridobila Alposova Cevarna, naj bi po besedah direktorja Cevarne ing. Marota in direktorja Cevarninega Centra kakovosti ing. Jančiča, pomenil za Alpos zgodovinski dogodek. Certifikat kakovosti ISO 9001 je namreč najzahtevnejši certifikat v tej kategoriji in pomeni takorekoč mednarodno garancijo tako za kakovost Cevarninih izdelkov kot tudi za ustrezno raven tako proizvodnega in razvojnega kot poslovnega sistema. Certifikat naj bi bil poslovnim partnerjem garancija, da je Cevarna partner, ki ne more razočarati. Kakovost poslovanja in proizvodov, ki sta bila tudi že doslej vedno prisotna v Cevarni Alpos, kot sta poudarila ing. Marot in ing. Jančič, sta odslej sistemsko regulirani po mednarodnih kriterijih v vseh fazah nastajanja izdelkov oziroma storitev. V Cevarni, kjer so tako glede uvoza kot izvoza takorekoč povsem orientirani na zunanja tržišča, so prepričani, da je certifikat ISO 9001

pomembna stopnička pri osvajanju novih trgov.

Sistem upravljanja kakovosti, ki je skladen z zahtevami standarda ISO 9001,

mag. Zoran Lekič, gen. dir. Bevc, dir Cevarne ing. Marot

so pričeli intenzivno uvajati že leta 1993. Angažirali so renomirano presojevalsko ustanovo Burea Veritas International iz Londona, usposobili svoj Center

kakovosti, ki ga vodi ing. Jančič in v ta projekt vložili okrog 500 000 DEM. Junija letos so bili ocenjevalci tega biroja 3 dni v Cevarni in so ugotovili, da sistem zagotavljanja kakovosti odgovarja vsem 21 elementom, ki jih zahteva standard ISO 9001.

Slovesna podelitev certifikata je bila 19. julija v Ipavčevi hiši v Zgornjem trgu. Podelitev je opravil mag. Zoran Lekič, direktor urada BVI za Slovenijo. Poleg generalnega direktorja Alposa g. Bevca, so bili slavnostni govorniki še: dr. Bogdan Topič, direktor vladnega urada za standardizacijo, Blanka Kostič, podsekretarka z ministrstva za gospodarstvo, predstavnik regijske gospodarske zbornice ter župan Malovrh. Za kulturno raven slovesnosti so poskrbeli Koroški oktet ter moderator iz TV Maribor.

F.K.

OMV -ISTRA: ne bojimo se konkurence

V sredo, 28. junija, je glavni direktor OMV - Istre g. Jordan Klabin po slovesnih nogovorih lastnoročno "natankal" sedemdesetletnega Frležovega Forda ter tako odprl to novo šentjursko pridobitev.

Na slovesnosti ob otvoritvi je prisostvovala vrsta domačih šentjurskih občinskih in drugih veljakov. Posebne pozornosti sta bila deležna bivši predsednik IS in njegov prijatelj, bivši minister g. Bastl, ki sta menda največ storila za prodor OMV -ISTRE na celjsko območje, ki je sicer pravo Petrolovo gnezdo. Bencinski servis OMV - ISTRRA je zgrajen po evropskih merilih ter po besedah glavnega direktorja ustreza vsem merilom kakovosti in ekološke osveščenosti. Poleg samopostrežnih črpalnih mostičev ima še razmeroma bogato založeno trgovino, vulkanizersko delavnico, avtopralnico ter bife. Naložba je veljala 2,5 milijona DEM. Poleg neposredno v objekt servisa, je OMV - ISTRRA nekaj vložil tudi v šentjursko infrastrukturo (menda asfaltiranje okrog tržnice in sekundarni plinovodni sistem), za kakšne vsote gre, pa direktor ni želel povedati.

Najemnik bencinskega servisa je Branko Cmok iz Šentjurja.

Bo v Resevni zaškripalo?

Kar nekaj hude krvi je bilo lansko leto, ko smo objavili pismo delavke, ki Resevne ni videla v najbolj rožnatih barvah. Zlasti hud je bil direktor Brence, ki pa se je nadvse modro branil z molkom, grožnjami s sodiščem ter "ekonomskimi ukrepi" zoper Šentjurske novice.

Predlogi, da naj bi "kaj lepega" o naši osrednji trgovski hiši vendarle napisali, spet prihajajo. Žal, niso konkretni. Le govorice, ki pa so tako vztrajne in splošno prisotne, da jih velja povzeti.

Začelo se je z namigovanji ob pečenem volu. V Resevninem bifeju naj ne bi še jutraj vedeli, da bo pri njih popoldne volovska fešta. Kaj šele, da bi jih kdo kaj vprašal! Tudi na občini so bili presenečeni, ko je začel "nažigavati" zreški "7. raj". Slišali smo, da je vol (ki ni bil vol, ampak je bila telica) "zrasel" iz delavskih počitniških regresov, ki jih delavci letos še niso videli. Sicer pa naj bi po volji vodstva regresi šli za lastniške deleže. In da imajo nadvse klavrne plače! Prodajalci naj bi dobili le okrog 40 tisočakov. Nihče ne upa nič reči, nič vprašati. Predsednik sindikata in predsednik delavskega sveta, ki naj bi držala ravnotežje menedžerski strukturi, pravijo, sta "prodani duši"; prvi zaradi družinske privatne konkurenčne trgovine, drugi pa zaradi ženine "podarjene" službe. Direktor, ki ga večina kolektiva menda sploh ne pozna, dela najraje tiho in iz ozadja. Tudi lastninjenje je še vedno takorekoč prepovedana tema.

Če je vsaj nekaj od povedanega res, se zna zgoditi, da bo potem, ko bo večje šentjurske kupce odpeljal celjski Interspaar, kot nekateri mislijo, tudi v Resevni zaškripalo.

F.K.

Trgovina Jošt & Malgaj

NON-STOP

Cesta Kozjanskega odreda 43, 63230 Šentjur, mobilni: 0609 633 612, tel./fax: 063 36 807

Odpri:

NON-STOP

Ponedeljek - sobota: od 6^h - 22^h

Nedelja in prazniki: od 7^h - 20^h

**MOŽEN NAKUP NA VEČ ČEKOV ALI ZAMIK PLAČILA,
KARTICA ACTIVA!**

SAFIRA

**SAFIRA, d.o.o. -
računovodski servis**

- računalniško vodenje poslovnih knjig za samostojne podjetnike
- računalniško vodenje računovodstva za d.o.o. (tudi obračuni osebnih dohodkov)
- davčno svetovanje

obvešča cenjene stranke, da poslujemo od 10. 7. dalje v novih poslovnih prostorih Na Tržnici Šentjur na galeriji.

Nova telefonska številka: 063/743-942

Hvala za doslej izkazano zaupanje in se priporočamo.

**TRGOVINA
STORITVE**

d.o.o.

Ljubljanska 26, 63230 ŠENTJUR
Tel./fax: 063/743-151, tel.: 741-151

VAM NUDI:

izvajanje plinskih napeljav

izvajanje oljnih napeljav

izvajanje elektroinstalacij

UGODNO IZ TRGOVINE:

radiatorji KORADO 600/1000	12.350,00 SIT
bojlerje 80 l el.	14.999,00 SIT
plinski gorilniki	79.890,00 SIT
oljni gorilniki	45.450,00 SIT
reflektorji	od 1.786,00 SIT
telefoni	od 6.999,00 SIT
litoželezne specialke 25 KW	48.389,00 SIT
plinske peči	

Vse cene so z davkom!

Na zalogi tudi ves ostali material za elektroinštalacijo, vodovod in centralno.

Brezplačno vam izdelamo predračun za plinsko napeljavo!

UNITREJAN

Šentjur, Goričica 12a,
tel./fax: 063/742-392
mobilni: 0609 617 073
0609 627 924

**Storitveno, trgovsko podjetje
TREBOVC JANI, direktor**

TRGOVINA BARV IN LAKOV, AVTOKLEPARSTVO, AVTOLIČARSTVO

Trgovina **UNITREJAN** vam nudi:

- več vrst avtolakov (navadnih, akrilnih, metalic-baza)
- 20 vrst metal kitov
- 11 vrst brizgalnih kitov (navadnih, akrilnih, dvokomponentnih)
- vse vrste razredčil, trdilcev in čistil
- brusne papirje 3M-SIA vseh granulacij
- razne zaščitne materiale
- več vrst olja, svečk in filtrov

V najkrajšem času vam kvalitetno zmešamo barve po številki ali po vzorcu.

V firmi UNITREJAN lahko kupite ali prodate rabljeno vozilo z lastniškim prenosom!

Direktor firme **UNITREJAN Trebovc Jani** vam nudi

še ostala vzdrževalna dela na avtomobilih-

AVTOKLEPARSTVO, AVTOLIČARSTVO

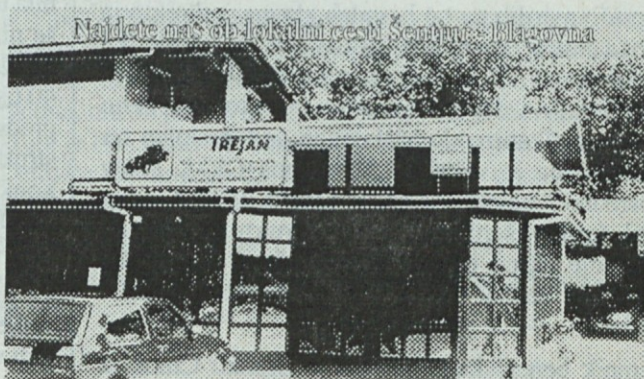
V delavnici firme UNITREJAN smo zelo dobro opremljeni z orodji za popravilo avtomobilov. Avtokleparska dela vam zelo hitro in kvalitetno opravimo na izravnalni mizi.

Ker imamo zelo dobre pripravne materiale za pripravo avtomobila pred lakiranjem - subo brušenje - vam tudi avtomobil kvalitetno polakiramo v naj sodobnejši lakirno sušilni komori - peči.

AVTOLIČARJI POZOR!

Avto si lahko pridete polakirati tudi sami

Nudimo vam brezplačno avtovleko poškodovanega avtomobila od vas do nas!

O kakovosti naše ponudbe se prepričajte sami!

Pesmi, igrarije misli

"Večnim" Šentjurčanom, to je tistim, ki imajo svojo knjigo, se je pridružil s svojo pesniško zbirko tudi gospod Jernej Borovnik.

V Ipavčevi hiši se je zbralo kar precej Šentjurčanov in Borovnikovih prijateljev ter sorodnikov, ki so bili očitno zadovoljni z domiselno in prijetno predstavitevijo zbirke. Pesmi je recitala igralka Simona Pinter, spremljal jo je godalni trio Amandus iz Ljubljane, k dobremu vzdušju pa so pripomogli tudi šentjurski pevci. Bogata izvedba, obilica cvetja, cela košara lično

okrašenih knjižic, ki jih je g. Borovnik delil nekaterim povablencem ter nato pivsko razkošen zaključek najprej v vinoteki za vse prisotne ter nato še v hotelu Alpos za izbrano družbo, so nedvoumen dokaz, da je g. Borovnik poleg občine uspel najti še obilico drugih sponzorjev oziroma občudovalcev svoje umetnosti.

Kaj reči o Borovnikovi poeziji?

V Šentjurju imamo sicer zelo izobraženega doktorja primerjalne književnosti, ki bi o pesmih lahko kaj

rekel, a Šentjurske novice niso na njegovi ravni ter bomo njegovo morebitno pohvalo lahko prebrali v ustrežnejšem glasilu. Tudi sam g. Borovnik, ki je s svojim javnim nastopom dokazal, da ne mara ostati zaprt v svojem svetu, ni doslej z ničemer pokazal, da bi mu naš medij lahko ustrezal, zato boste pač morali pesmice kupiti, če boste želeli slišati, kako zvenijo.

F.K.

Vol na Mestnem trgu

Vol na ražnju je po navadi atrakcija prazničnih poletnih večerov, v Šentjurju pa sta si ga lepega julijskega petkovega poldneva privoščila Resevna in Yuri. Fešta naj bi imela

muzika sta privabila na Mestni trg lepo število zabave željnih Šentjurčanov, ki pa so bili nad pečenim volom kar nekoliko razočarani. Nekateri so negodovali nad dolgotrajnim čakanjem, tudi iz protesta razbite krožnike ter razcefrane tolarje s Prešernom je bilo opaziti,

izrazito reklamni značaj in se je nekako vklapljal v serijo reševnih poletnih degustacij in demonstracij, a se ni dalo prav videti, kaj Resevna in Yuri tokrat pravzaprav ponujata. Verjetno sta hotela le pokazati, da jima posli dobro tečejo ter mimogrede izkazati pozornost svojim strankam. Tisti, ki so v Resevni opravili nakup vsaj za 3000 tolarjev so se z volom posladkali zastoj, ostali pa seveda le za denar. Zabava se je pričela že okrog poldneva in je trajala tja do poznega popoldneva. Vol in prav glasna

drugim pa je bila govedina nekoliko preslana in nič kaj govejega okusa. No, s pivom se je dalo vse popraviti. Še preden pa se je spustil na Mestni trg topel julijski večer, je bil ta prijazni del Šentjurja spet običajno prazen in dolgočasen.

Škoda, da zamisli s pečenim volom niso uresničili dober teden prej, saj bi npr. za Dan državnosti lahko imeli na trgu res pravo "žurko".

F.K.

Vesela šola

Na državnem tekmovanju v znanju iz vesele šole so bili tudi prvouvrščeni veselošolci: Irena Špan s Planine, Kristina Zelič iz OŠ Šentjur, Luka Novak iz OŠ Slivnica ter Boris Robič in Tina Zapašek iz OŠ Dobje. Irena Špan, Kristina Robič in Luka Novak so tudi v Ljubljani osvojili prva mesta. Mentorica Marija Centrih

iz OŠ Planina pa je prejela priznanje za 20 let dela z veselošolci.

Čestitamo.

A.K.

OMV - ISTRRA: bencinski servis za leto 2000

Zadnje dni junija se je končno zgodil novi bencinski servis v Šentjurju. Šampanjec, godba, slavnostni govori občinskih in Istrabenzovih veljakov ter vrsta visokih gostov iz občine in regije

sem se odzval na časopisni oglas podjetja OMV - ISTRRA, ki je iskalo partnerja za bencinski servis v Šentjurju in čeprav so mi ponudili pravzaprav precej trde poslovne pogoje, sem ocenil, da je tu moja priložnost. Kar precej sem se zadolžil, IMV - Istra je namreč zahteval, da kot njihov poslovni partner nekaj tudi investiram. Opremil sem **A v t o p r a l n i c o**, mehanično delavnico in Bistro, kar seveda ni malo. Vse je seveda moralo biti na kvalitetni ravni, kot jo OMV - ISTRRA zahteva za vse svoje bencinske servise. Kar dobro smo se ulovili in moram reči, da smo postavili res objekt, kjer bomo lahko nudili vrhunske kompletne usluge.

Lahko poveste kaj bolj konkretnega o vaših obveznostih do investitorja IMV - ISTRRA?

O številkah raje ne bi govoril. Plačani smo po prodanem gorivu ter po delitvi marže v trgovskem delu. Vsaj 20 % prometa moramo zagotoviti z vzporedno ponudbo. Delamo šele dober mesec in bi težko rekel,

kaj to pravzaprav pomeni. Promet nam raste iz dneva v dan in pričakujem, da bo šlo. Vulkanizerske in mehanične delavnice še nimamo urejene, vse ostalo pa dela s polno paro. Trenutno nas je na servisu šest zaposlenih.

In kaj je to vse ostalo?

Menda bo najbolje, da najprej nekaj povem o sami črpalki. Imamo samopostrežni sistem, kakršen je v navadi povsod v Evropi. Zlasti ženske imajo na samopostrežbo nekaj pripomb, večina voznikov pa kar rada sama postreže svojim konjičkom. Tistim, ki so samopostrežbe nevedski, seveda radi pomagamo. Cena je le za 30 stotinov nižja, kar verjetno ne pomeni posebne vzpodbude. Hkrati lahko tanka 6 strank na treh črpalnih otokih, blagajna pa je v objektu. Na vsakem otoku si vozniki lahko postrežejo s katerim koli gorivom. Črpalke so opremljene s sistemom dvojnega odzračevanja, zato na naši črpalki skorajda ne boste zaznali vonja po bencinu. 5 podzemeljskih rezervoarjev kapacitete po 50 000 l goriva, ki jih praviloma polnimo le izven našega obratovalnega časa, dvoplaščna zaščita z vmesno kontrolno tekočino ter s katodno zaščito, pomenijo popolno ponudbo in ekološko varnost. Tudi odtoki iz vseh objektov so speljani v posebne lovilce maščob in okolja ne ogrožajo. Črpalka je

Servis odlikujeta prostornost in eleganca

so pokazali, da gre za pomemben dogodek. Le Petrolovih ljudi ni bilo. Kaže, da jim konkurenca iz Kopra, ki je svojo prvo nišo na našem območju našla ravno v Šentjurju, ni posebno pri srcu. No, morda pa jih Istrabenzovci niti povabili niso?

Naj bo tako ali drugače, spopad dveh velikih naftnih družb nas potrošnike goriv prav nič ne vznemirja. Od njega si lahko obetamo le dve solidnejši ponudbi, kar je za začetek povsem dovolj.

Že ob otvoritvi smo slišali mnogo lepih besed o firmi OMV - ISTRRA, kaj pa nam njihov šentjurski servis v resnici ponuja, smo poskušali zvedeti pri gospodu Branku Cmoku, direktorju firme C & C, ki gospodari s tem prav lepim in okolju dobro se prilegajočim bencinskim servisom.

Branko Cmok, 44 letni prometni tehnik, komercialist v Cinkarni, rojen sicer v Trbovljah, a pristen Šentjurčan, o svojih podjetniških začetkih pravi takole:

"Že leta 1991 sem takrat za borih 2000 tolarjev registriral svojo firmo C & C d.o.o. Upal sem pač, da se bo v tem našem novem kapitalizmu slej ko prej našel kak posel tudi zame. Delal sem sicer v Cinkarni, tako na tihem pa sva z ženo Tatjano, ki je diplomiran ekonomist, razmišljala o družinskem podjetju, kjer bi izživila svoje poslovne izzive. Lansko leto

Glavni direktor tanka Ferleževega Forda in si zadovoljno mane roke

odprta vsak dan od 6. do 22. ure, tudi ob nedeljah in praznikih.

Vsa vaša goriva imajo v prvem delu imena "Euro". Ali to pomeni tudi določeno kvaliteto?

V trgovini imajo preko 1000 artiklov

Vsekakor. Istrabenzova goriva so narejena po evropskih standardih in vsebujejo najsodobnejše aditive 3. generacije, ki zagotavljajo okolju prijazno energijo. Poleg tega jih odlikujejo še boljše izgorevanje, protikorozijska zaščita in minimalna emisija škodljivih snovi. Naš Super 98, ki je namenjen vozilom brez katalizatorjev, vsebuje kar 3 x manj svinca kot običajno. Še posebej so med šoferji priljubljena naša dizelska goriva. Vsebujejo zelo kakovosten aditiv, ki preprečuje tvorjenje usedlin, mašenje filtrov in so uporabna tudi pri zelo nizkih temperaturah.

Posebnost OMV - ISTRA črpalk je t.i. dodatna ponudba. Kaj ponujate na šentjurskem bencinskem servisu?

Imamo preko 80 m2 najsodobnejše opremljenih trgovskih površin in ponujamo preko 1000 artiklov, od avtokozmetike, motornih olj do pijač, pakiranih jedi, igrač, svežega kruha in vsakodnevnih gospodinjskih potrebščin, kot sta npr. olje in kis. In ne pozabite, odprti smo vsak dan, petek in svetek od 6. do 22. ure! Ugotavljamo, da so kupci našo trgovino že našli in sem nad začetnim prometom tudi sam prijetno presenečen.

Naša avtomatska avtopralnica tipa Super polish je t.i. portalna pralnica. Vozilo se zapelje na določeno mesto, nakar se pralni sistem pomika preko vozila in opravi vse izbrane postopke, t.j. predpranje s peno, pranje, voskanje in sušenje. Vozilo pred

pranjem očistimo z Wapom in z visokim pritiskom odstranimo vse peskaste prašne delce, ki bi v avtomatskem postopku lahko poškodovali lak. Cena takega pranja je samo 600 SIT. V kratkem bomo to svojo

ponudbo razširili še z ročnim pranjem ter notranjim čiščenjem vozila. Imeli bomo tudi sesalce, s katerimi si bodo lahko vozniki tudi sami očistili notranjost svojega vozila.

Naj se še pohvalim, da avtopralnica temelji na reciklažnem sistemu oskrbe z vodo, kar pomeni, da sploh ne obremenjujemo lokalnih vodovodov in ne onesnažujemo

podtalnice."

Bistro, ki je tudi del njihove kompletne ponudbe, smo preiskusili kar na licu mesta. Gostinski prostor je svetel in prostoren, prijetno klimatiziran. Velik šank zagotavlja sproščeno postrežbo gostom, ki se jim mudi, za tiste, ki v prijetnem okolju radi posedijo, pa so na

preden sem se dobro usedel. Torej se imajo namen z gosti potruditi.

Kdo so vaši gostje?

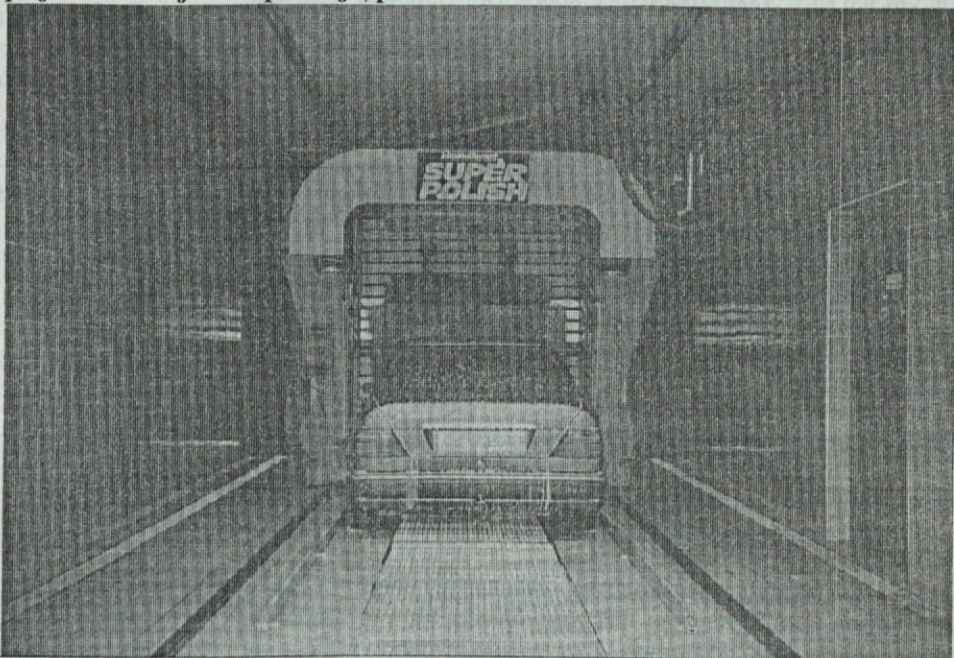
"V veliki večini so to tranzitni gostje, ki pri nas tankajo. Moram pa reči, da se mnogi k nam tudi vračajo, čeprav naša ponudba ne gre dalje od toplih in hladnih pijač. Bomo pa v kratkem gostom lahko postregli s t.i. "fast food" hrano.

Bomo pri vas lahko nabavljali tudi kurilno olje in gospodinjski plin?

"Gospodinjski plin vas bo pri nas čakal vsak dan od 6. do 22. ure. Seveda imamo tudi kurilno olje, toda zaenkrat ga še ne razvažamo. Dostavo na dom pa bomo uredili že do letošnje kurilne sezone.

G. Cmok, bi želeli kaj sporočiti svojim potencialnim strankam?

Oh, seveda bi jim želel povedati kaj takega, da bi se čim prej pojavili na našem bencinskem servisu, toda pretirana lastna hvala bi mi lahko tudi škodila. Rekel bom le, da je šentjurski OMV - ISTRA bencinski servis izjemno udoben, prostoren in funkcionalen objekt. Vse imamo pod streho. Meni se zdi prav lep, čeprav še ni vse urejeno. Manjkajo nam še zelenice, drevored, telefonska govorilnica in še kaj. Skratka, imamo bencinski servis

Moderna avtopralnica je del dodatne ponudbe

razpolago tri udobne, tapecirane sedežne enote. Postregli vas bodo tudi na terasi, kjer imajo trenutno tri mize s senčniki. Natakarija je bila pri mizi, še

za 3. tisočletje. Če kdo ne verjame, pa naj pride pogledat!

Kaj je z našimi strankami?

Bo že res, da svet še ni našel boljših metod urejanja javnih zadev kot je strankarska demokracija.

Bil sem kar žolčen kritik partijske diktature in trdno prepričan, da bo odjuga slovenske pomladi otajala tudi Šentjur. Glede slednjega sem se očitno zmotil. Prvi demokratični mandat, ki je v precejšnji meri ležal tudi na mojih plečih, se nam je prav kmalu popolnoma sfižil. Ko smo po petih letih uspeli odstraniti sicer uspešnega, toda s stališča demokracije povsem nesprejemljivo avtoritarnega predsednika izvršnega sveta, ni krenilo na bolje. Stranke slovenske pomladi, ki so tudi na drugih volitvah prepričljivo zmagale, resda niso ponovile napake iz prvega mandata ter so v precejšnji meri ohranile oblast, vendar premik z okorelih oblastnih pozicij jim nikakor ne uspeva. Strankarstvo je v Šentjurju (in tudi marsikje drugje) ostalo na ravni, ki ne dosega niti nekdanje farsične SZDL. Peščica posameznikov v vrhu strank, v nekaterih strankah je to celo le sam predsednik, se je dejansko polastila občinske oblasti in vse prevečkrat ravna, kot da so sami sebi namen. Novih kvalit, ki naj bi jih prinesla demokratična tekmovalnost, ni nikjer najti. Še celo mnogi že osvojeni principi demokracije so se nam pričeli krhati.

Kaj zamerim strankam? Najprej volilni sistem, ki ga pa seveda niso zakrivile šentjurske stranke. Proporcionalni sistem favorizira t.i. partitokracijo. Volilci takorekoč komajda lahko izberejo drugega kandidata, kot ga je določila stranka. To morda niti ni tako slabo, je pa izjemno antipatično. Drugo je, da so vse stranke po vrsti ostale izrazito zaprte združbe brez notranje gibljivosti, največkrat tudi brez notranje demokracije, tekmovalnosti in povezav z volilci. Predvsem pa brez načel, po katerih naj bi se razlikovale med seboj. Boj za oblast je seveda normalna sestavina strankarstva, ni pa čisto normalno, da se potem skrbi le, da bi se v sedlu tako ali drugače sedelo, medtem ko volilni elan izgoreva v prazno.

Očitno je, da se naše "pomladne" občinske SDSS, SKD in SLS, še bolje rečeno njihovi prvaki, kar predolgo učijo demokracije in da so pri tem sila zaprte glave. V nekaterih pogledih bi se marsičesa lahko naučili tudi pri ZKS in SZDL. Bil bi zelo nedosleden do samega sebe in tudi kaj malo koristen član stranke, če bi svojim gledal skozi prste, ali se celo pretvarjal, da je vse o.k., če pa me resničnost vsak dan znova opozarja, da je naše šentjursko strankarstvo še vedno v povojih ter resnična cokla našega razvoja.

Mar nam dan državnosti res nič ne pomeni?

Vprašanje je seveda le retorično.

Če bi sodil po naši "praznovalski" zagnanosti, potem bi moral pritrditi, da nam je res figo mar zanj. Svečanost v Dramljah je bila le mašilo, ki malo pomeni. Res je, bilo je slabo vreme, toda tudi če bi "razasajalo" pravo poletje, bi ne bilo mnogo boljše. Sama zasnova te prireditve je bila neustrezna in ni dosegala ravni praznovanja praznika kakšne krajevne skupnosti ali gasilskega društva, da o primerjavi s pomembnejšimi cerkvenimi prazniki sploh ne govorimo.

Kaj se torej dogaja z nami? Mar je res cena naše državnosti bila prenizka? Ali res nimamo državotvorne zavesti?

Izgovori in opravičila, da so zdaj drugi časi, da smo v demokraciji in vsak pač lahko praznuje ali pa ne praznuje, seveda imajo svojo težo. Toda kaj kmalu zbledijo, ko se človek vpraša, zakaj v nekaterih slovenskih občinah ta dan čutijo za svojega (ali vsaj navzven dajejo ta videz), v drugih pa nam je vse takorekoč "ravno do Beograda".

Tu je dolgovezno modrovanje, zakaj je tako, povsem odveč. Vsako okolje je po svoje strukturirano, ima svojo skupino voditeljev, lahko so to izvoljeni funkcionarji, lahko pa tudi le t.i. mnenjski voditelji, direktorji, duhovniki itd., ki hodijo pred množico, vidijo korak dalje, ki imajo zamisli in nosijo zastave. Velika večina smrtnikov jim rada in zlahka sledi. Takšni so pač naravni zakoni vsake človeške združbe.

Naša šentjurska težava je, da smo brez "avantgarde", ki bi znala nevsiljivo hoditi pred nami. Da, seveda jih imamo, župana, svetnike, strankarske prvake in še in še, ki pa se motoviliijo nekeje v prvih vrstah povprečja. Žal, ne le takrat, ko je zgodovinskemu prazničnemu dnevu potrebno dati težo! V primeru kilavega praznovanja je zagata še najmanjša. Je pa simptom, ki ga ni mogoče prezreti.

Prav gotovo sem iz čisto osebnih ralogov prebčutljiv na malomaren odnos naše oblasti do lastnih zgodovinskih mejnikov in morda marsikdaj vidim strahove tudi tam, kjer jih ni, toda težko me bo prepričati, da je sistematično zapostavljanje manifestacij določene organizirane družbene zavesti kaj drugega kot znamenje globoke splošne krize našega območja. T.i. "slabša razvitost" ali lepše povedano "demografska ogroženost" se začne in konča v naših glavah - in izbruhne na plano mimogrede tudi takrat, ko je treba za rojstni dan Slovenije začutiti ponos, zapeti državno himno, izobesiti zastave, pa se tega nihče ne spomni. Tudi tisti ne, ki smo jim namenili prve vrste!

Ali pa morda vidijo korak dalje in so prepričani, da sta narod in država kategoriji preteklosti, ki lahko brez škode ugasneta v senci rdečega ali črnega internacionalizma?

F.K.

650 let trga Planine

KS Planina pripravlja veliko slovesnost v počastitev 650 letnice podelitve trških pravic Planini.

Pireditve se bodo pričele že 5. avgusta z lovskimi in gasilskimi tekmovanji, nadaljevale pa v petek, 11. avgusta z razstavo "Planina nekoč in danes ter z dvema ponovitvama dramske uprizoritve Guzaja v soboto 12. in v ponedeljek 14. avgusta ob 21. uri.

Osrednja slovesnost, katere pokrovitelj je šentjurski župan Malovrh, bo v nedeljo ob 16. uri. Poleg nastopov godbe na pihala in šentjurskih mažoretk ter slavnostnih govornikov Malovrha in Kneza, bodo na planem prikazali planinsko zgodovino, razvili svojo zastavo in obnovili trški pečatnik ter podelili zaslužnim tržanom posebne trške listine. Po slovesnosti bo veselica z "Vagabundi".

Šola v Hruševcu je nared

1. septembra 1995 bo slavnostna otvoritev OŠ v ustanavljanju Hruševca, 4. septembra pa se bodo na široko odprla šolska vrata tudi vsem mladim ukaželjnim nadbudnežem, stanujočim južno od železnice. Čisto nove šolske klopi bo "gulilo" 480 otrok iz Hruševca, Nove vasi, Jakoba in delno tudi iz Grobelnega. V šoli bo 16 razredov, čez dve leti, ko bodo opravili prehod na devetletko, pa bodo dobili še dodatna dva razreda. V okviru šole bo tudi vrtec.

O načrtih in vseh problemih, ki so se pojavili ob ustanavljanju nove osnovne šole v Šentjurju, smo se pogovarjali z gospodom Robertom Gajškom. G. Gajšek je 1. junija letos, po trinajstih letih poučevanja fizike in računalništva na OŠ Fran Roš Celje, Zdravstveni šoli Celje in Gimnaziji Celje Center, prevzel dolžnosti vršilca dolžnosti ravnatelja na OŠ v ustanavljanju Hruševca.

Katere dolžnosti pravzaprav spadajo v vaše področje?

Največ problemov je bilo pri izbiri kadrov. Učitelje na dosedanjih osnovnih šolah smo delili po regionalni pripadnosti in po željah. Razpis je bil objavljen le za tehnično osebje, to je za tajnico, računovodkinjo, hišnika in čistilke, ter za nekatere učitelje razrednega pouka, glasbe in likovne vzgoje. Vlog na razpis je bilo zelo veliko, od tega velika večina nezaposlenih. Tistim, ki so že bili zaposleni, je zanimanje za zaposlitev pri nas zmanjšal predvideni osebni dohodek. Trenutno imamo vse kadrovske potrebe pokrite.

Drugi večji problem nam predstavlja registracija šole kot Javnega zavoda. Na registrsko sodišče smo že dali vlogo za pospešeni postopek, vendar do registracije verjetno ne bo prišlo pred novim letom, saj lahko ta postopek traja tudi dve leti.

Je bilo kaj težav pri sami gradnji objekta?

Da, seveda, predvsem zato, ker je projekt star že 15 let in ga je bilo potrebno prilagajati. Revizija je bila potrebna pri izgradnji telovadnice, za katero je bila prvotno predvidena le ena enota. Sedaj sta zgrajeni dve enoti, ki ju bo možno tudi predelati s pregradno steno na elektromotor in je primerna tudi za

mednarodne tekme za košarko. Nekaj pritožb je bilo s strani ljubiteljev rokometu, ker je za mednarodne rokometne tekme telovadnica še vedno premajhna, vendar se ni dalo nič storiti. Že pri sedanjem posegu v prvoten projekt so se stroški močno zvišali, in bi bilo nadaljne zviševanje le -

Ima lepota tudi dušo?

teh s finančnega vidika težko upravičiti.

Na stalnih tribunah v telovadnici je prostora za 200, na sestavljivih pa še za dodatnih 600 gledalcev. V prostoru je tudi manjša plezalna stena.

Nadaljna revizija je bila potrebna pri knjižnici, ki je bila premajhna, pri napeljavah, garderobah, strehi, ki je bila po prvotnem načrtu brez nagiba, in tudi pri svetilih in urah, saj so bili predvideni preveč zastareli in neprimerni modeli. Seveda se je vse to poznalo tudi pri denarju.

Drugače pa so dela kar kvalitetno izvedena. Za šolo so zgrajena še tri igrišča na prostem in sicer za košarko, roket in odbojko, 60 m dolga steza za tek ter stezi za skok v daljino in višino. Tudi vrtec ima svoje igrišče.

Šola stoji, gradbena dela so praktično pri koncu, kako pa je z notranjo opremo in učili?

Javni natečaj za notranjo opremo je bil že maja meseca in najugodnejši ponudnik je bil Alpos, ki trenutno koordinira vsa dela s tem v zvezi. Tehnični pregled objekta bo 10. avgusta, vsa oprema pa bo notri do 15. oziroma najkasneje 20. avgusta. Nekaj problemov je le pri dostavi sestavljivih tribun.

Javni natečaj za učila je potekel 31. julija. V načrtu imamo poleg ostalih učil tudi nabavo 10 super VHS videorekorderjev in ene super VHS kamere. Za opremo

računalniške učilnice trenutno še ni sredstev, vendar jih bomo poskušali pridobiti od ministrstva, upamo da v čim krajšem času. Šola se bo priključila na lokalno računalniško omrežje NOVELL ter slovensko knjižničarsko bazo COBISS. Dali pa smo tudi vlogo za priklop na INTERNET.

Če bodo sredstva omogočala, bomo kupili tudi dober astronomski daljnogled, ki bi ga uporabljale vse šole v občini. Na vsaki šoli bi v ta namen tudi usposobili določene učitelje.

Trenutno ste vršilec dolžnosti ravnatelja. Kako pravzaprav poteka takšna izvolitev in kako je z imenovanjem ravnatelja?

Imenovanje vršilca dolžnosti ravnatelja poteka preko občinskega sveta, ki naredi izbor izmed vseh prijavljenih kandidatov. V tem primeru smo prišli v poštev le domači kandidati. Šele po opravljenih formalnostih in urejeni registraciji šole kot javnega zavoda se razpiše prosto mesto ravnatelja. Med prijavljenimi kandidati izbira svet šole, ki svoj predlog pošlje v soglasje občinskemu svetu. Šele z njegovim soglasjem je potrjena njegova nastavitve. Mandat ravnatelja traja 4 leta.

Kaj pa ime šole? Trenutno se imenuje OŠ v ustanavljanju Hruševca. Se bo to po registraciji spremenilo?

Z imenom imamo kar nekaj problemov. Na dopisih, ki smo jih prejeli, se je večkrat zgodilo, da je namesto Hruševca pisalo Hrastovje, Hrastovec, Hrušica, Hruševac ali Hrušovec. Da bi se temu izognili, je moj predlog za ime osnovne šole II. OŠ Šentjur. Bomo videli, kako se bomo odločili.

Gradnja nove osnovne šole v Hruševcu je torej več ali manj končana in šolsko leto se bo na njej začelo kot povsod v Sloveniji 4. septembra. Šola je na lepem prostoru, odmaknjena od nevarnega prometa in sodobno opremljena. Če nam ne verjamete, pridite na slovesno otvoritev v petek, 1. septembra, in se prepričajte sami. G. Gajšek pravi, da bo to velik dogodek državnega pomena.

Barbara Gazvoda

Lucijina poletna reportaža

"Čas kislih kumaric je", mi je rekel urednik, mi porinil v roke beležko in kuli," ti Lucija, ki znaš iz muhe narediti slona, pojdi med naše vrle občane ter mi ustvari krasno reportažo! Takole za dve do tri strani naj je bo. Pa hudobna bodi! Tistih tvojih lanskih najhudobnejših "klamf" nekateri še zdaj niso pozabili!"

Res lepa popotnica za tako mukotrpno delo!

Kaj napisati?

Iz malodušja so me zbudili Sandrotovi zvočniki, ki jih je krepko navijal tam nekje v središču Šentjurga. Seveda, kako da se nisem spomnila, Royal Flash bo zame pravi vir informacij! S svojim tradicionalnim vozilom, lahno terenskim biciklom, sem se zapodila za njim. Zasedo sem mu postavila pri Romihovi menjalnici ter s kulijem in papirjem v roki čakala na njegov mimohod. Ni trajalo dolgo, ko se je z zmagošlavnim nasmehom na ustih ter

to reportažo, ne! Kar sama bom iskala informacije.

No, pa pridem, pa vidim: Vabimo vas na otvoritev razstave fotografij TONETA GOLNARJA. Sem si rekla, da bo to gotovo v redu, saj KNJIŽNICA ŠENTJUR ni od muh. Knjižničarke si zelo prizadevajo in njihove razstave so res fine. S sabo sem vzela Kati, ki je prav tako utrjana na razne oblike umetnosti kot jaz. Stopiva noter in doživiva šok: sami ful total odrasli. Kar zboji se človek za ohranitev norega mladega imidža med izbranimi krili in kostimi ter moškimi oblekami in kravatami. Ja, ja. Bili sva naravnost ogroženi in tako sva se sprva tudi počutili. Edini najstniki. Še sreča, da sta bili tu tudi dve predstavnici otrok, vendar sta deklici imeli mamico, ki ju je varovala. Potem pa MEGA obloženi kruhki in slasten sok (ponudili so nama tudi vino, kar pa je bil neuspehi poskus uničenja zadnje iskrice edine razumne -

kakšni oblaki, kakšen sončni zahod! Otroci med skalami, pa palme, pa ovca in drevo, pa zemlja in drevo,... Krasno, to moraš videti. To so torej najljubše fotke g. Golnarja in plod njegovih popotovanj po svetu, zapisani trenutki večne lepote, njegov svet: gore, narava, glasba, fotografija. Katici je bil izredno všeč CD Sarah Mc Lachlan, ki so ga vrteli. Glasba kot da je povezovala te skrajno različne motive (Julijske Alpe, Kamniško Savinjske Alpe, Ekvador, Tajska, pobočja Strelovca, Himalaja, Benetke) v harmonično celoto. Fascinirala naju je fotografija gore Šivling, ki se g. Golnarju zdi najlepša. On se namreč ukvarja z alpinizmom, ki je njegova druga ljubezen. Ob tej špičasti zasneženi gori človeka prime, da bi se s snowboardom dol spustil. Ob Benetkah sva s Kati pozabili uživati v žvečenju obloženih kruhkov.

O srečanju mladih talentov Na gričku na Ponikvi pravzaprav nimam kaj dosti povedati, toda ker sem uredniku obljubila, da ga bom "pokrila", moram nekaj reči. Teh mladih talentov je bilo kot listja in trave in če ni bilo krivo ozvočenje, potem ugotavljam, da je bilo med njimi kar precej netalentov. No, obiskovalci, ki se jih je kar trlo, so bili precej bolj vztrajni od mene, pridno so sedeli na vročem julijskem soncu ter nič manj pridno pili vse živo, kar je bilo organizatorjem gotovo nadvse všeč. Potem, ko se mi je zazdelo, da je med mladimi talenti le preveč netalentov, ansambel 7. raj pa mi tudi nikoli ni bil kaj posebno pri srcu, sem se odločila za nadaljevanje prekinjenega randija ter "odmaglila".

Dne 19. julija je bil spet pravi soparen in vroč poletni dan, takole čez 30 jih je bilo na termometru, pa ti pride urednik in pravi, da se bo na ta dan Alposu "prikazala Marija" v obliki nekakšnega certifikata, pa naj jaz tečem tja na novinarsko konferenco in nekaj lepega napišem. O ne, hvala za novinarsko konferenco! Drugače je sprejemom v protokolarni Ipavčevi hiši; tam je zame primerno okolje - spomnila sem se hladne vinoteke.

Pri vhodu me je pričakala gospa s prošjačo na pladnju. Da, res je, gospod Rajko speče prošjačo neprimerno bolje kot originalne planinske gospodinje. Kljub shujševalni kuri sem "maznila" kar tri kose. V

Na Griču

komolcem na odprtem oknu pripeljal s svojim Morisom. Tu in tu se kupi to in to, je hreščalo iz njegovih zvočnikov. To je bilo vse! Ko je bil pred Resevno, je urezal še eno krepko Slakovo, nekateri so si mašili ušesa, drugim so rahlo podhrtevali obrazni živci, no, pa je že bil mimo. Ne, z njim si ne bom mogla pomagati, kupovala ne bom, vsaj dokler ne dobim honorarja za

mladostniške sile.) Že zdavnaj po tem, ko sta knjižničarka in g. Golnar povedala, kar sta imela za povedati in so se vsi drugi ob razstavljenih fotkah pogovarjali npr. o tem, da so bili kaznjenci v stari SFRJ oproščeni dela, sva s Kati še vedno zrlji v prelepe fotke in v njih vedno znova odkrivali drugačne lepote. Začelo se je s Katičinim vzklikom: "Joj, lej to!". Ej,

peklensko vroči in soparni sobi v prvem nadstropju se je trlo raznih gospodov, direktorjev, županov in njihovih gospa, ki so, po močnih vonjavah sodeč, prav gotovo enako obupno "švicali" kot jaz. Moderator s TV Maribor in Koroški oktet sta zagotavljala nadšentjursko kulturno raven svečanosti. Ti Korošci res lepo pojejo, toda Ipavčeve pesmi, jim priporočam, naj še le malo vadijo. Sledilo je pet ali šest govorov, ki sem jih vestno poslušala, čeprav čisto po nepotrebem. Povsem dovolj bi bilo, če bi se usmerila samo na gospo Lekič, nekakšno podsekretarko z gospodarskega ministrstva, gospo srednjih let, brez nogavic, odličnega "štela" in prekratkega krilca, očitno gre za relikte njenih podsekretarskih odlik, ki je v svojem ekspoziju odlično obnovila vse, kar so povedali predgovorci ter seveda enako ljubko kot njeni predhodniki čestitala direktorjema Marotu in Bevcu za nekakšno mednarodno potrdilo, da sta res fanta od fare. Ker sem se najresneje ustrašila, da bi si kdo od visokih gostov napačno razložil potno lužico, ki sem jo pričakovala pod seboj, sem se po mučnem presedanju odločila za evakuacijo, hkrati pa se tudi zaklela, da na te protokolarne seanse v Ipavčevo hišo več ne pridem, dokler na bo dal župan montirati klima naprav. Seveda, z veseljem bi šla z visokimi Alposovimi gosti tudi na banket v njihov hotel, na takih zadevah strežejo navadno prav slastne specialitete, toda zame ni bilo pravih šans.

Iz "saune" v Zgornjem trgu sem se zagnala naravnost na bazen, da s sebe vsaj v načelu

januarja, da se bom vsaj lahko skopala, opozorim na nevarnost, ki mu grozi. Res

Letos se na bazenu ne bomo kopali?

očedim to službeno svinjarijo. Ker sem v enem od časopisov pred kratkim prebrala, da je voda v šentjurskem bazenu odlična, cene pa najnižje v regiji, sem bila nad resničnostjo kruto razočarana: kos ograje na tleh, kupi zemlje namesto zelenice in nikjer živega kopalca. Le g. Vareško je stopical naokrog in mrmral predse, da bo ubil nekega Peperka z občine, ki mu je menda podrl ograjo in ponoči razkopal zelenice. Ker je g. Vareško očitno mislil resno, mislim, je moja državljanska dolžnost, da gospoda Peperka, ki mu svetujem, da prihodnje leto prične razkopavati po bazenu vsaj meseca

pa je, da bi temu Peperku, če je res kriv, da imamo sredi julija v bazenu še vedno lepo zeleno lansko vodo in lahko gledamo kopanje le na televiziji, tudi sama najraje zavila vrat. Kljub temu sem takoj zavila na občino, da uresničim svoje rešiteljsko poslanstvo. Na občini pa pravi "Agadir"! Zaštekala sem na prvem nadstropju, kjer domuje šentjurska državna upravna enota. Uradniki so letali sem ter tja po hodnikih, prenašali mize, omare - gotovo pripravljajo barikade za Vareškota, sem si dejala in olajšana zapustila hram oblasti.

V petek, 21. julija, me je zvabil na Slivniško jezero Zoran Predin. Kolegice so mi rekle, da se da na jezeru, kjer gospod Safran iz Alposa vsak teden organizira po eno žurko, ful zabavati, pa sem šla. Kar dol me je vrglo, ko sem videla, kakšna množica mladenk in mladeničev poplesava po plesišču, še več pa jih sloni v mračni okolici in iz čistega veselja do življenja izsesava pirovske piksne. Malo sem potelovadila po odru, se previdno ozirala za kakšnim mačotom, pa ni bilo nič; konkurenca je bila absolutno premočna. Ko je Zoran v svojem slogu odpel dve rundi svojih hitov in je popiti pir začel množično kazati svoje učinke, sem se v svoji srednješolski sramežljivosti prav hitro pobrala domov. Seveda, naspiti se moram, jutri me čaka naporen dan.

Zbudila sem se malo pred deseto in vsa prestrašena, da sem zamudila gasilsko - čolnarsko tekmo na Slivniškem jezeru (saj res, le zakaj nisem kar tam počakala? Kati

Veselo na Slivniškem jezeru

mi je rekla, da se je prava žurka začela šele takrat, ko sem jaz že odjadrala), odbrzela spet na jezero. Slivniški gasilci so me malo razočarali: ob desetih so šele pričeli mrzlično vkup voziti pijačo, prava tekma, pa da je šele ob dveh popoldne, so dejali. Prav, pa ob dveh! No, bila sem tam ob treh in sem imela kaj videti. Fantje, ki niso bili prav nič podobni gasilcem, so veselo čofotali okrog čolnov, špricali velike žoge in se na sploh fino zabavali. Če bi ne bilo tam obeh Cmokov, mlajšega tratnskega in starejšega slivniškega, vestno zapetih v gasilske uniforme, bi mislila da gre za slivniško varianto Iger brez meja in ne za prave gasilce. Na zaključek tekmovanja in veselico nisem čakala, ker me je dolžnost vlekla še na gasilsko fešto na Planino.

Planinski "fajerverkerji" so očitno prerasli slivniške Igre brez meja ter se najodločneje pričeli ukvarjati s kulturo. Zvedela sem, da to slednje velja le za to poletje. Že v jeseni se bodo baje vrgli v politiko; siti so vseh teh strankarskih igrice in peripetij svojih predstavnikov in so sklenili, da na Planini osvojijo oblast. Ko sem jih v res super okolju na gradu takole gledala in poslušala v njihovem "Guzaju", se mi je zazdela njihova namera povsem

verjetna. Upala bi si celo trditi, da bodo planinsko oblast zagotovo osvojili in tudi zadržali, če se bodo vestno držali Guzajevih metod, ki so jih tako lepo naštudirali v igrici. Govoriti eno, delati drugo, jemati tistim, ki imajo (le komu drugemu neki?), in si plen bratsko razdeliti - no, saj ta Guzaj je imel pravo smolo, da je živel v nerazumevajoči rajnki Avstroogrski. Dandanes, v časih vseh sort privatizacij, bi s svojimi sposobnostmi in metodami zakonito prirnil najmanj do kakšne fabrike, če že ne do predsedništva LDS. No, nekaj težav bi vendarle utegnil imeti: po duši je bil namreč pravi socialist, vsaj tako sem razumela planinske gasilce, prav gotovo bi bil odličen SZDL-jevec, če že ne tudi član občinskega komiteja ZKS, česar mu seveda v letu gospodovem 1995 ne bi tako zlahka oprostili. To, da so ga žandarji nazadnje meni nič tebi nič ustrelili, je bila podla zarota takratne krivične družbe in prava svinjarija. Slovenski policisti kaj takega ne storijo niti tisočkrat večjim tatovom celih tovarn.

Vsa solzna in zrevoltirana sem zapuščala Planino. Umirila me je šele planinska panorama: skrivnostne, z bujnim zelenjem prekrute grajske razvaline za menoj, pred

menoj spokojen trg, cerkev Svetega križa, kot da bi plavala v temi, ter z mesecem obsijana siva gmota strah zbujajočega Bohorja. Res, pravo kraljestvo legendarnega Guzaja!

Naslednjo nedeljo sem bila na tradicionalnem dobjanskem "Pokaži, kaj znaš!" kar trikrat hkrati: prvič, zadnjič in nikoli več! Najprej sem peš preromala skoraj ves klanec od Trat navzgor, ker v Dobju ni kje avta parkirati, plačala vstopnino (ki jo bom sicer skušala izterjati pri Šentjurskih novicah) in se nato še krepko in dolgo znojila med poslušanjem preštevilnih ljudskih umetnikov, ki ne le, da niso bili po mojem okusu, temveč so, milo rečeno, marsikdaj precenjevali svoje veččine. Da ne bom krivična; prava množica povsem normalnih zemljanov je ob prireditvi povsem uživala, le mene ni in ni zagrabilo. Sem za take vice malo preveč odštekana.

Tako, tu je moje poletne reportaže konec. Jutri namreč začnem zares - grem na morje. V jeseni pa se spet vidimo. Saj menda jesenske reportaže tudi obstajajo?

Lucija

Cic jo je zagodel

Ko smo pred leti v šentjurski lovski družini začeli spuščati fazane, smo ugotovili, da potrebujemo tudi pse ptičarje. Prijatelj Žani, eden glavnih pobudnikov za zrejo fazanov, si je takrat omislil nemškega kratkodlakega ptičarja, ki je slišal na ime Cic. To je bil starejši, vsestransko uporaben pes, odličen za vodno delo, prinašanje, s stojo je brezhibno nakazoval divjad. Vsem, ki smo lovili v družbi z Žanijem in Cicom so ostali tisti lovi v lepem spominu.

Omenil sem že, da je bil Cic vsestransko dober pes; imel je eno samo napako, ki nam je včasih povzročala nevšečnosti - ni ločil fazanov od kokoši. Po vsej verjetnosti ga je prvi lastnik zato tudi prodal.

Bil je lep sončen poznojesenski popoldan, ko sva z Žanijem ob pomoči Cica prečesavala koruzna polja od Zibeča proti Dolgecu. Bukve in hrasti so se že odeli v žareče jesenske barve, temni bori in smreke pa so barvitost Lokarskega gaja še poudarjali. Cic je sistematično preiskoval koruzišča in dvignil precej fazanov. Pri Dolgecu sva zavila na desno proti domačiji, zdaj že pokojnega prijatelja Stanka v Žarušah, ki nama je gasil žejo z dobrim jabolčnikom.

Ob klepetanju na soncu se nama je Cic izmuznil in nadaljeval svoj pohod v koruzi zraven kmetije. Ko smo bili sredi najbolj živahnega pogovora, se je zaslíšal v sosednji koruzi kokošji preplah. Brezglavo kokodakanje, let in beg kokoši, lajež psa čuvaja, pripetega ob hiši so opozorili gospodinjo, da se dogaja nekaj nenavadnega. Mi trije smo s kozarci polnimi jabolčnika tudi onemeli in gledali v smer

preplaha. Ni trajalo dolgo, ko smo zagledali grešnega Cica, ki je s ponosno dvignjeno glavo v gobcu držal kokoš in jo nesel proti nam. Ponosni, kot to znajo le ptičarji, je prišel do Žanija, sedel, kakor je bil naučen in ga pogledal, češ: "Prinesel sem ti plen, vzemi ga!" S sladko kislim nasmehom je Žan vzel kokoš, ozmerjal psa in ga pripel na jermen.

Takoj nato se je pri hiši, od koder je Cic prinesel kokoš sprožil besedni plaz, ki ni obetal nič dobrega. Srdita gospodinja ni prav nič štedila z besedami, iz katerih sva ujela približno tole: namesto da bi lovci streljali lisice, nam zdaj celo lovski psi davijo kokoši..., da bo šla na milico in vse povedala, da bo tožila..., da je bila to v zadnjem desetletju najboljša kokoš pri hiši, ki je leto in dan nesla jajca, in še in še...

Kakor je bilo zoprno drezati v to sršenje gnezdo, nama ni preostalo nič drugega, kot da sva z oklevajočimi koraki odšla proti hiši, da poravnava škodo. Hodila sva počasi, brez besed, zavedajoč se krivde, ki jo je povzročil Cic. Poleg fazanov, ki so Žaniju bingljali ob levem boku, je v desno roki nesel kokoš, jaz pa sem vodil grešnega Cica.

Pa sva kar dobro opravila. Najprej sva se dostojno opravičila, nato sva vprašala za ceno kokoši, ki ni bila ravno nizka, pa sva kljub temu še nekaj primaknila in plačala vsak polovico vsote. Ker lepa beseda vedno lepo mesto najde, se je gospodinja pomirila in naju na koncu celo pogostila s kozarcem dobrega drameljskega vina.

Iz knjige Ernesta Rečnika *Moje lovske prigode*

(knjiga je za 1000 SIT naprodaj v šentjurski knjižnici)

Guzaj na Planini

Dobrih 100 let po svoji smrti se razbojnik Guzaj spet vrača v svoje okolje, tokrat v literarni in umetniški preobleki. Lansko leto mu je Novna posvetila kar celodnevno t.i. Guzejado na Slivniškem jezeru, letos pa so se za Guzaja navdušili Planinčani.

Najprej so v Montparisu imeli slovesnost ob promociji knjige Milenka Straška in Ernesta Tirana "Razbojnik Guzaj", v dneh 21., 22., in 23. julija pa je Gasilsko društvo Planina uprizorilo ljudsko igro v petih dejanjih Davorina Petančiča "Guzaj".

Gasilskemu društvu Planina je treba priznati, da so se s to prireditvijo lepo izkazali. V izjemno lepem okolju Planinskega gradu, kjer so zaraščene grajske stene dajale njihovi uprizoritvi

čudovite kulise, so pripravili oder ter pravo gledališko areno, ki so jo tri julijske večere skorajda do zadnjega kotička napolnili gledalci iz bližnje in daljne okolice.

V vsebinskem pogledu sama igra ne pomeni ravno mnogo, toda ker je tematika vzeta iz domačega ljudskega izročila in je skoraj stoletje nastajala v domačih krajih,

je povsem zadovoljila številne gledalce. Še največ tehtnih misli o Guzaju je v uvodu povedal režiser predstave g. Žagar. Njegov poziv, da naj bo ta uprizoritev Guzejevih razbojniških prigod nekakšna spodbuda za razmah ljudske domišljije, bo prav gotovo naletela na ugoden odmev.

Igralska ekipa je zelo dobro opravila svoje delo in je iz dokaj skope literarne podlage izvlekla največ, kar se je dalo. Sandi Kovačič je uspešno odigral Guzajevo razbojništvo, v ljubezenskih prizorih z Barbko, ki jo je dokaj prepričljivo igrala Nevenka Bobek, pa mu je vendarle nekaj manjkalo. Riko Stopinšek kot Guzajev razbojniški tovariš, Francka Hvalc kot Klakočerca ter Ivan Obrez v vlogi mlinarja Amona so bili med bolj dopadljivimi.

Delovanje upokojenih delavcev vzgoje in izobraževanja

V društvu upokojencev smo ugotovili, da živi v občini okoli 50 upokojenih prosvetnih delavcev. Porodila se je ideja, da bi si pripravili program delovanja in druženja, ki bi bil odsev našega nekdanjega dela.

V okviru DU Šentjur smo ustanovili sekcijo prosvetnih delavcev. Pripravili smo zanimiv program delovanja. Enkrat mesečno se zberemo v Ipavčevi sobi pri Bohorču, kjer se pogovorimo o aktualnih dogodkih in načrtujemo aktivnosti.

Organizirali smo ogled operne predstave (Lucia de Lamermur) v Mariboru in organizirali pohod na Rifnik, kjer smo si pod strokovnim vodstvom g. Vebra ogledali izkopenine ter uživali v prelepem razgledu z vrha Rifnika. Seveda pa ni manjkalo prijetnega posedanja v senci pred Jazbečevo domačijo. Posebno veselo je bilo, ko so na mizo prišle dobrote iz kuhinj upokojenk.

Organizirali smo tudi ekskurzijo po Kozjanskem. Obiskali smo Pilštanj, Podsredo, Pleteršnikovo domačijo v Pišecah, Olimje in Podčetrtek. Navdušeni smo bili nad strokovnim vodstvom upokojene profesorice N. Vrečko in pristrčnim sprejemom domačinov. Žal nam je bilo le, da tega nismo doživeli že takrat, ko smo bili še aktivni prosvetni delavci.

Po počitnicah (še vedno jih hočemo imeti) bodo na sporedu spoznavanje zdravilnih rastlin in gob, kostanjev piknik ter pokušina v gorcah naših članov pridelanih vin. Pripravili bomo tudi zanimivo pedagoško - andragoško delavnico o premagovanju stresnih situacij. V decembru se bodo na literarnem večeru in razstavi slik predstavili pisatelji in slikarji iz naših vrst.

Čeprav se za zdaj naših srečanj ne udeležujejo vsi upokojeni prosvetarji, pričakujemo, da se bo to kmalu zgodilo, saj nas je na vsakem srečanju več. Če pa bo koga zamikalo, da bi se nam pridružil, čeprav ni iz naših vrst, ga bomo radi sprejeli.

Milena Jan

Biserna poroka Ane in Martina Košak s Ponikve

Slovesen obred, ki je bil 22. julija v Ipavčevi hiši v Zgornjem trgu, je vodil g. Jagodič s Ponikve, jubilaroma pa so med drugimi čestitali tudi načelnica upravne enote Šentjur mag. Stoparjeva in župan Malovrh ter predstavnica Radia Šmarje in

Velenjske televizije. Prijazno in prijetno vzdušje, ki se je seveda nadaljevalo v vinoteki tudi s plesom slavlencev, ter njuno veselo naravo morda najbolje ilustrira hudomušna pripomba g. Košaka, ki je ugotovil, da je Ipavčeva hiša še vedno vroča, čeprav so Ipavci zagotovo že dolgo hladni.

ALFI NIPIC

alpos

ALPOS COMMERCE, HOTEL ALPOS
VALENTINA OROŽNA 4, 63230 ŠENTJUR
TEL.: 063/743-905, 743-705, FAX: 063/743-619
MOBITEL: 0609/620-743

RIBIŠKI DOM OB SLIVNIŠKEM JEZERU

ALFI NIPIC IN ALPOS COMMERCE VAM PREDSTAVLJATA:

petek, 11. 8.: Disco žur do ranih jutranjih ur - DJ Dejan
sobota, 12. 8.: Veselica ob zvokih ansambla Nika Zajca
petek, 18. 8.: Ansambel Slovenija s TV voditeljem Jožetom Galičem
petek, 25. 8.: Disco - slovo od počitnic - DJ Dejan
sobota, 26. 8.: Alfi Nipič in njegovi muzikanti ponovno med nami
sobota, 9. 9.: Gorenjski muzikanti s "tamladim" Koširjevim Klemnom

TRGOVINA ZAMBI

Ljubljanska 1, Šentjur
Tel.: 063/743-472

V centru Šentjurja - nasproti Alposa!
NOVO LETO je tu in z njim Božični prazniki! Skromna darilca za vase najdražje pod Novoletno jelko - majhna pozornost do njih! V trgovini ZAMBI boste našli praktična darila, od oblačil in igrač do raznih parfumčkov. Pri nas vam bomo darilca tudi lepo aranžirali - seveda brezplačno!

- otroške termo trenerke od 3.119,00 SIT dalje
- moške in ženske bunde od 6.000,00 SIT dalje
- otroške bunde od 3.675,00 SIT dalje
- trenerke otroške od 1.200,00 SIT dalje
- trenerke odrasle od 1.856,00 SIT dalje
- moške jope in pulovri od 3.300,00 SIT dalje
- spodnje perilo, hlače nogavice, termo nogavice, srajce

*Nudimo vam odlog
plačila na datum
izplačila osebnega
dohodka, plačilo na več
čkov ter možnost
plačila z ACTIVE.*

*Delovni čas: od 8 do 18 ure
ter sobota od 8 do 12 ure*

PRIPOROČAMO SE ZA OBISK!

radio
ŠMARJE PRI JELŠAH

93,7 MHz

UNIVERSAL

Traktorji

Traktorji

TRGOVINA UŽMAH
PLANINA, tel.: 783-113

UGODNI KREDITI IN LEASING

samo 20% polog

Pokličite 063/783-113

Ali nam pišite: trg. UŽMAH, 63225 Planina
da vas poiščemo in vam pomagamo pri odločitvi.

TRGOHLAD, d.o.o.

Leona Dobrotinška 21, Šentjur

1. predelave inštalacij ogrevanja na plin, od projekta do zagona
2. izvedbe sistemov centralnega ogrevanja
3. dobava in vgradnja več vrst plinskih peč (talnih litoželeznih in stenskih) in gorilcev:

VAILLANT, JUNKERS, OCEANS, BERETTA-KALARD, BONGIOANNI, WESHAUPT, FBR

**NUDIMO VAM MOŽNOSTI
KREDITNEGA ODPLAČEVANJA
PREKO SLOVENSКИH PLINOVODOV
IN POPUSTE ZA GOTOVINSKA
PLAČILA!**

ZA VSE INFORMACIJE NAS POLKIČETE NA
TELEFON 743-235; 743-615

Gasilci na čolnih

V nedeljo, 23. julija, se je na Slivniškem jezeru pomerilo 25 gasilskih ekip v za gasilce nekoliko čudnem tekmovanju, za katerega nismo izvedeli, kako se mu pravzaprav sploh reče. Gre za tekmo, v kateri kombinirajo gasilske veščine z motorno brizgalno ter vožnjo s čolnom po jezeru. Zamisel o tekmovanju je pred leti prinesel v Slivnico g. Martin Cmok in kot kaže, se je tu prav dobro prijela. Že vrsto let prihaja v Slivnico od 25 do 30 gasilskih ekip iz bližnje in daljne okolice, ki jim je to tekmovanje že kar priraslo k srcu. Letos je bila tako kot lani najboljša ekipa iz Černelovcev pri Murski Soboti, domači pa so bili tretji. Še najbolje so se odrezali

Gasilci tudi plavajo

gasilci s Sv. Štefana, ki so imeli med prvimi petimi kar tri svoje ekipe.

Kot se za gasilska tekmovanja spodobi, se je tudi to zaključilo z veselico ob jezeru.

Okrog 300 obiskovalcev je tja do ene zjutraj prav veselo rajalo.

Koliko so zaslužili, nas je zanimalo? "Ne prav dosti. Obračun sicer še ni gotov, skupno s srečolovom nam bo prireditev dala morda okrog 2000 DEM čistega. Če računate, da je prireditev skoraj dva dneva pripravljalo okrog 20 gasilcev, ki so napravili skupaj vsaj okrog 400 delovnih ur, potem je na dlani, da zaslužek ni posebne hvale vreden. No, pa saj nam tako nikoli ne gre samo za denar," je povedal g. Cmok.

F.K.

Gasilska šola na Kopah

V GD Šentjur že nekaj let skrbimo za vključevanje mladine v gasilske vrste. Tudi letos smo že spomladi začeli z gasilskimi vajami za mlade. Odziv otrok je bil zelo velik. Pripravili smo 3 pionirske in 3 mladinske ekipe za občinsko tekmovanje. Rezultati na tekmovanju so bili izredni, kar je dokaz marljivosti in požrtvovalnosti otrok in mentorjev.

Vodstvo GD se je odločilo, da tudi letos nagradi otroke z gasilsko šolo v naravi. Prejšnji dve leti smo bili na Resevni, letos pa smo se odločili za Grmovškov dom na Kopah, kjer so nam poleg prijaznosti in krasne okolice ponudili tudi ugodne cene.

Šola je trajala od 7. do 9. julija, v njej pa je sodelovalo 48 otrok in 10 mentorjev. Tematika je bila gasilska, v povezavi z družabnimi igrami, spoznavanjem narave in varstva okolja.

Že samo pot na Kope smo izkoristili za obisk gasilskega muzeja v Velenju, last Mihe Valencija. Na Kopah sta nas pričakala sonce in prijazna gostiteljica. Sobe smo si hitro razdelili, saj nas je že vabil prijeten vonj iz kuhinje. Ko so bili trebuščki napolnjeni, smo si privoščili kratek počitek, nato pa smo se odpravili na Veliko Kopo. Na samem vrhu so se otroci naučili orientacije s kompasom in zemljevidom, še bolj pa so bili srečni, ko so se podili za mentorji, ki so seveda z veliko manj energije, kot jo imajo otroci, kmalu omagali. Pot nazaj v Dom smo izkoristili za pogovor o nevarnostih gozdnega požara. Po večerji smo z otroci še malo zaplesali. Zjutraj smo morali temeljito pospraviti sobe, saj so jih kasneje ocenjevali. Po zajtrku smo vsi pričeli pisati za naš bilten, ki smo ga izdali kar na Kopah. Dopoldne smo bili na bližnjih igriščih, popoldne pa smo vadili gasilsko štafeto, ki smo jo pripravili za nedeljski prihod staršev. Najlepši dogodek šole v naravi pa so bile karaoke. Vse je bilo čisto pravo, voditeljica je bila zelo podobna Deji, pa tudi njen pomočnik je bil čisto pravi Sašo. Tudi snemanja in slikanja ni manjkalo, saj je bilo potrebno posneti vse frizure, ki so nastale v frizerskem salonu.

V nedeljo so prišli starši. Pokazali smo jim, kaj smo se naučili, tekmovali v gasilski štafeti ter za zaključek z njimi in s člani gasilskega društva pripravili piknik.

Na žalost vse lepo hitro mine, ostanejo le lepi spomini in upanje, da se drugo leto spet vidimo.

Mentorji smo ponosni in srečni, da imamo tako prijetne in sposobne mlade gasilke in gasilce.

V imenu mentorjev in otrok se zahvaljujem staršem in sponzorjem za pomoč. To so bili: Eurostil, Cevarna, Pekarna Jager, Gostišče Bohorč, Bistro Čretnik, Kruhek, Klasje Celje, Tik - tak, Trgovina Jošt in Malgaj, Vaški hram, Jurček, Bak, Zvonček, Avtoimpex Ljubljana, Alpos, Resevna, Petrol, Ahac, Rifnik, Kajzler, Kea, Bukovšek Maks, Peron, Mesarstvo Jurij.

Melita Kovačič

95 let GD Lokarje

Bilo je leta 1900, ko so premožni lokarski možje ustanovili Požarno obrambo za okolico Sveti Jurij ob Južni železnici. Od takrat dalje delujejo lokarski gasilci nepretrgoma in so tretje najstarejše društvo v naši občini.

95 letnico obstoja so obeležili s slavnostno sejo društva, na kateri so podelili republiška in občinska priznanja članom društva in sodelavcem. Priznanja so dobili: KS Blagovna, OŠ Blagovna, Hermina in Franci Rančigaj in GD iz Kirchhausna iz Nemčije, s katerimi jih veže 8 letno intenzivno sodelovanje. Gasilsko plamenico III. stopnje sta dobila Jožef Gajšek in Jožef Vrečko. Republiško gasilsko priznanje III. stopnje so si zaslužili Branko Klanjšek, Janko Pušnik, Jani Guzej in Marjan Mastnak. Rep. gas. plamenico I. stopnje je prejel za 13 letno poveljniško delo v društvu Franc Korenjak, Rep. gasilsko priznanje I. stopnje pa Jože Zupanc.

Imeli so tudi gasilsko tekmovanje, ki se ga je udeležilo 13 desetih iz bližnje in daljne okolice. Zmagali so Mestinjčani pred Slivnico in Vuhredom.

Brez veselice seveda ni pravega gasilskega praznika; na vrtu njihovega gasilskega doma na Selah je bilo zvečer zelo živahhno, nekaj tudi po zaslugi dravograjskega Rokondo kvinteta.

Dobje: "Pokaži, kaj znaš!"

Na letošnji tradicionalni 23. prireditvi je bilo okrog 1000 gledalcev ter 100 nastopajočih. Manjkala tudi nista tradicionalno lepo vreme in veselica kot se šika. Generalni sponzor so bili Rogaški vrelci, njihov prispevek so bili "Šaleški odmev", preostalih 40 manjših podpornikov je poskrbelo za okrog 300 srečolovnih dobitkov. Kdo je zmagal, pravzaprav sploh ni pomembno. Pomembno je, da so se nastopajoči ter domači in tuji gledalci lep zabavali, Dobjani pa nekaj zaslužili. Kljub temu je prav, da povemo, kdo so bili najboljši. Trio Darje Čretnik s Frankolovega je bil za točko boljši od šentrupertskega kvinteta "Dori", ki pa je požel med občinstvom največji aplavz. Tretje in četrto mesto sta si podelili slepa Petra Rom iz Liboj s flavto ter pevka Vanda Petek iz Pristave.

"Lani nam je ostalo okrog 400 000 tolarjev. Upam, da letos ne bo nič manj," nam je zaupal tajnik KS Dobje g. Leskovšek. "Z ozirom na delo, ki ga v prireditvi vlagamo, to ni kaj posebnega, toda na ta način smo v Dobju napravili skoraj vse, kar vidite. Letošnji izkupiček bo šel v gasilski dom. Župan nam ni hotel dati nič, pa si bomo do otvoritve pomagali na ta način."

F.K.

Ponikva zanimiva in prijazna

Pod navedenim nazivom je Turistično olupševalno društvo s Ponikve izdalo zloženko z namenom, da predstavi Ponikvo in njene znamenitosti. Namen zloženke je tudi, da bi Ponikva našla svoje mesto v programih "Izleti v domovini" tako pri turističnih kot drugih društvih, zato so jo poslali vsem turističnim agencijam.

Darujmo kri - rešujmo življeneja!

Med vsemi humanitarnimi in solidarnostnimi dejanji, ki jih človek lahko stori sočloveku, je darovanje krvi najbolj neposredno in človekoljubno dejanje. S svojo krvjo lahko mnogim povrnete zdravje in rešite življenje.

Območna organizacija RK Šentjur organizira v sodelovanju z Zavodom za transfuzijo krvi iz Ljubljane krvodajalsko akcijo, ki bo v **petek, 25. avgusta v prostorih osnovne šole v Šentjurju.**

Vabljeni!

Obvestila matične službe*Poročili so se*

Miran Brglez iz Srzevice in Milena Gračner s Straže na gori, Roman Kolar z Velikega Vrha in Rezka Golčman iz Dramelj, Dušan Mulej in Bernarda Strnad - oba iz Vodul, Robert Čede z Razborja in Marija Grosek s Hotunj, Alojz Dobrajc iz Zavodnega in Anica Planko iz Gorice, Andrej Cehner iz Celja in Mojca Straže iz Kranjčice, Stanislav Antlej iz Gorice pri Dobju in Frančiška Kosaber iz Javorja, Peter Bratina iz Zadobrove in Bernardka Kresnik s Cerovca, Viki Ašič iz Zagrada in Darja Zatler s Ponikve, Robert Centrih in Suzana Plemenitaš - oba iz Dobja, Evgen Kepe iz Maribora in Irenca Krajšek iz Šentjurja.

Umrli so

Franc Rezar (52) iz Podgrada, Pavla Zupanc (81) iz Vodruža, Jurij Podgoršek (67) iz Jarmovca, Martin Mastnak (63) s Straže na gori, Berta Lavriha (62) iz Škarnic, Milan Hubej (34) iz Marija Dobja, Franc Jazbec (72) z Brda.

S 6. srečanja mladih talentov na Ponikvi

Lizika in Franci Golež, lastnika bifeja Na Griču, sta letos organizirala že 6. tovrstno tekmovanje. Pričelo se je ob tretji uri popoldne v hudi vročini, končalo pa ob pol osmih že v dobrodejnem hladu.

Nastopajoči so bili razdeljeni v tri skupine. V prvi skupini je bilo 14 mladih talentov, starih od 7 do 13 let. Zmagal je Primož Založnik. V drugi skupini, v njej so bili starejši od 13 let, je bilo 23 tekmujočih, najstarejši med njimi je bil 65 letni Slavko. Zmagali sta Suzana Rožanc in Hermina Matjašič. Občinstvu je bila najbolj všeč Sandra Petek, ki pa je zasedla 2. mesto. V tretji skupini je bilo 14 ansamblov, najboljši pa je bil ansambel Francija Čakša.

Tekmovanje je vodil sodelavec šmarskega radija g. Gaber. Člani strokovne žirije so bili mnenja, da je to tekmovanje vsako leto kvalitetnejše, čeprav dovolijo nastop vsem prijavljenim.

Imeli so tudi srečolov; glavni dobitek je bilo gorsko kolo, na veselici pa so igrali Fantje izpod Rogle.

S. Kranjc

Program dela DPM Ponikva

Predsednica Zveze društev prijateljev mladine, ki letos končuje svoj 30 letni staž na tem področju svojega delovanja, nam je poslala v objavo program enega izmed zelo delovnih šentjurskih društev, DPM Ponikva.

Februar: pustovanje, cca 150 otrok, krofi, sok, nagrade. Nosilke: Jelka, Silva, Tatjana, Petra.

Maj: Pohod ekipe DPM na LD. Nosilka: Poldka

Junij: izlet po avstrijski koroški, 30 - 35 otrok. Nosilke: Silva, Jelka, Gizela.

"Zlata ladjica za počitnice", 200 otrok, starši. Nosilci: Silva, Jelka, Jaka.

September: Srečanje z DPM Dramlje - "jablanada", 100 otrok. Nosilke: Gizela Poldka, Mira.

Oktober: otroški parlament "Da bi zmoget reči: ne, hvala!". Nosilci: Jaka, šola

Jesenski izlet z vlakom ali ladjo, 30 otrok. Nosilki: Tatjana, Petra.

Kostum za dedka Mraza. Slava.

November: pomoč pri Martinovih dnevih. Slava, članice.

December: Veseli december: dedel Mraz, veselo na snegu. Silva, Naka, Tatjana, Sonja, Petra.

Novi rekord Slivniškega jezera

Ribičem, ki so nekoliko nezadovoljni zaradi letošnjega slabšega prijema v Slivniškem jezeru, je močno razburkal domišljijo in spodbudil njihovo lovno vneto 205 cm dolg in 47 kg težak som, ki ga je zadnji petek v juliju potegnil iz vode g. Plahuta iz Šentjurja. Gre seveda za novo slivniško ribiško trofejo, kakršni ni para v celjski regiji.

Kot kaže, se je g. Plahuta specializiral za rekorderja. Že njegov lanski som je bil hudo velik, ta letošnji pa ga je še posekal.

"Vsaj 40 krat sem šel na soma, pa ni bilo nič, čeprav naj bi bila v jezeru cela stotnja takšnih orjakov. Tega sem ujel res po sreči; zapel sem ga čisto slučajno in to za hrbtno plavut. Na običajne vabe očitno sploh več ne prijemajo. Slišal sem, da je doslej le enega ulovil pri Moserju nastanjen avstrijski ribič, pa še ta naj bi bil ulovljen na nezakonit način. Menda bo res treba nekaj spremeniti pri lovu," nam je povedal srečni ribič.

Načini odstranitve žolčnih kamnov

Že več kot sto let je od prve uspešne operacije in odstranitve žolčnika, zadnja leta pa so kirurgi razvili novejšo in mnogokrat manj invazivno metodo. Ena od njih je zunajtelesno drobljenje kamnov z ultrazvokom, ki pride v poštev pri približno 15% bolnikih, saj kamen ne sme biti večji od treh cm in žolčnik ne sme biti vnetno spremenjen. Metodo topljenja kamnov s posebnimi topili so praktično opustili. Za večino pacientov je še vedno najprimernejša kirurška odstranitev žolčnika, zato so v tej smeri iskali boljše rešitve. Od 1987. leta lahko v velikem številu primerov operirajo žolčnik z laparoskopsko metodo, tako, da v trebušno steno napravijo štiri odprtine in s posebnimi instrumenti odstranijo žolčnik. Možno je odstraniti tudi žolčnik z večjimi kamni, ki pa jih je potrebno predhodno s kleščami zdrobiti.

Laparoskopska metoda odstranitve žolčnika predstavlja novo obliko operativnega posega, saj operater ne more direktno videti in otipati operativnega polja, temveč preko TV monitorja z dvodimenzionalno sliko operira posredno preko te slike.

Prednosti laparoskopske metode za paciente so številne, predvsem so manjše bolečine, pacient lahko že nekaj ur po operativnem posegu vstane in hodi, krajši je čas hospitalizacije in postoperativne rehabilitacije. Pomembno je tudi, da je manj komplikacij, postoperativne zarastline so manjše. Pred laparoskopskim posegom pacienta seznani z načinom operacije in tudi z možnostjo, da bo morda potrebno laparoskopski poseg spremeniti v klasični odprti poseg.

S to metodo zdravljenja so 1990. leta začeli v Slovenjgradcu, zdaj pa jo izvajajo v vseh slovenskih bolnišnicah. Strokovnjaki ocenjujejo, da bo v nekaj letih možno laparoskopsko opraviti okrog 85% vseh posegov trebušni votlini oziroma v prsnem košu.

Hruševski šolarji se bodo umivali doma

Šola je delovno okolje učencev in učiteljev, za katero veljajo točno določeni normativi, ki omogočajo optimalne delovne pogoje. Toda, katera merila mi upoštevamo in spoštujemo? Projekt za šolo je menda star skoraj 20 let in marsikje ga je bilo potrebno korigirati. Člani gradbenega odbora (ravnatelja dveh večjih šol, predstavniki občine) so sledili tehnološkemu razvoju, računalniški tehnologiji, telovadnica ustreza mednarodnim normativom za košarkarske tekme, razredi in kabineti so

Z gibanjem do novega veselja v šentjurskem vrtcu

Z gibanjem lahko otroci na igriv način razvijajo svoje intelektualne sposobnosti, se socialno in čustveno bogatijo. Ob večji gibalni spretnosti bolje spoznavajo sebe in svojo okolico.

Del tega smo letos poskusili uresničiti tudi v našem vrtcu. Poleg vsakodnevnih športnogibalnih vzgoje smo organizirali za starejše predšolske otroke desetdnevni plavalni tečaj. Z igrivostjo in sproščenostjo je splavalo in vzljubilo vodo vseh 230 otrok.

primerno opremljeni in obeleženi, dovolj je prostora za dodatne in športne aktivnosti, čisto pa so pozabili na osnovna načela zdravega življenja in predvsem ohranjanja zdravja. V vseh razredih in kabinetih - razen kabineta za tehnični pouk je namreč en sam umivalnik, največkrat stisnjen v kot in z eno samo pipo z mrzlo vodo. Preden si bodo vsi učenci umili roke pred malico, bo že konec odmora. Tudi z umivanjem zob ne bo nič - torej si bodo otroci roke in zobe umivali le doma.

Ravnatelj, g. Gajšek je prišel prepozno, da bi mogel bistveno vplivati na gradnjo, članom gradbenega odbora pa se ni zdelo potrebno sodelovanje zdravstvene in zobozdravstvene službe, kot je tako lepo napisano v vseh aktih.

Vseeno trikrat hura za novo šolo! Imamo jo, krivcev za nastale pomankljivosti seveda ni nikjer, na reševanje problemov post festum pa smo tudi že navajeni!

Majhne spremembe za bolj zdravo prehrano

Zamenjajmo:

beli kruh	črni, rženi, koruzni, graham
maslo, margarina	nemastna skuta
polnomastno mleko	posneto mleko
kisla smetana	jogurt
goveje, svinjsko meso	piščanec, puran, zajec
salame, paštete, prekajeno	pusta šunka, nemastna skuta
ocvrte ribe	ribe na žaru, dušene ribe
ocvrta jajca	kuhana ali pečena brez maščobe
pomfrit, čips	kuhan, dušen krompir
suho sadje, kompot	sveže sadje, sok brez dod. sladil
coca cola, ora...	mineralna voda, dietne pijače
sladice, marmelade	sladice za diabetike
topli mlečni napitki	kava, čaj
zelenjavne omake	malo kuhana ali dušena zelenjava
solatni prelivi z majonezo	solatni prelivi z jogurtom
goste, kremne juhe	redke, čiste juhe
mast, različna olja	olivno ali z manj holesterola
alkohol	do en kozarec vina ali piva

Dr. Draga Kovač Škoberne

Za uspešen tečaj se moramo zahvaliti g. Gobcu, ki nam je kljub veliki obremenjenosti bazena omogočil plavanje ter občini Šentjur za sofinanciranje tečaja.

V juniju so z 18 malimi šolarji izvedli tudi vrtec v naravi v Logarski dolini. V Cinkarniškem domu smo preživeli pet čudovitih dni. Z zakoncema Kranjc, Vinkom in Matejem smo spoznavali lepoto Logarske doline, otroke učili ljubiti naravo ter ob stiku z njo čutiti osebno zadovoljstvo. S pohodi na Klemenčovo jamo in v Robanov kot smo del tega tudi uresničili.

Zora Ketiš

S policijske postaje

V preteklem mesecu so policisti obravnavali 13 kaznivih dejanj, 21 kršitev javnega reda in miru, 118 cestno prometnih prekrškov in 21 prometnih nezgod. Odvzeli so 34 voznških ter 13 prometnih dovoljenj.

Promet

3 hude prometne nesreče na obvoznici

Težke telesne poškodbe (zlomljena rebra, nos, noga) je utrpel mopedist Franc Jager. Na odcepu za avtobusno postajo je zavijal v levo in presekjal pot Tanji Planinšek iz Šmarja.

Dne 2. julija je Alojz Horvat pri izvozu z nove OMV Istra črpalke izsiljeval prednost. Stanko Jeranko, ki ga je prehiteval, je prišel v škarje z nasproti vozečim S.J. Jeranko in njegovi 3 sopotniki so utrpeli hude telesne poškodbe.

Dne 17. julija se je skoraj na istem mestu zgodila smrtna nezgoda. M. L. je s svojim poršejem sekala blagi ovinek, prehitevala Branka Pušnika ter prišla v škarje z nasproti vozečim kamionom. Pri izogibanju je zapeljala na bankino ter v jarek, nato jo je bočno vrglo spet na vozišče. Skozi zadnje okno je pri tem padla Veronika Stojakovič, ki je na cesti obležala mrtva.

Policisti opozarjajo na previdno vožnjo. Na obvoznici bo do nadaljnjega veljal poostren policijski nadzor.

Kazniva dejanja

Nasilje na Slivniškem jezeru

Dne 9. julija je na parkirišču ob jezu prišlo do fizičnega obračuna med Celjani G.H. ter B.D., P.M. in J.M. Razlog ni znan, posledice pa so težke telesne poškodbe, ki jih je utrpel G.H.

Nekaj podobnega se je zgodilo 16. julija, ko je pri Ribiškem domu prišlo do obračuna med tremi gosti.

Vlom v Boutik "D"

V noči s 16. na 17. julij so neznanci skozi zadnje okno vlomili v prostore Boutika "D" in po prvih ocenah odnesli za 1.000 000 SIT raznih artiklov. Naknadna prijava škode govori o 2 milijonih SIT.

Akronij brez džipa

Ponoči, 24. julija, je izpred bloka na ulici Valentina Orožna izginil Pajero last Franca Zupanca iz Šentjurga. Skupno s mobilom ter dodatno opremo so si neznani zmikavti, za katerimi ni nobenih sledi, prigrabili za 5,8 milijona SIT vrednosti.

Bizon d.o.o spet v postopku

Potem, ko si je lastnik te firme g. Leljak v javnih medijih krepko sposodil šentjurske

policiste, češ da so mu po krivici očitali goljufije, so mu le ti priskrbeli še en nasproten dokaz: tudi Perutnina iz Pivke naj bi si bila z njim v "spornem sorodstvu" še za 609 000 tolarjev.

Javni red in mir

Brnil policista

3. julija zvečer je v lokalu Buco "ustvarjal" Z. V. iz Vodruža. Ker mu natakaraica ni hotela več postreči s pijačo, je najprej prisotnim predstavil svoj bogati zmerjalski besedni zaklad, nato je s komolcem razbil šipo, si na njej razrezal roko ter z lastno krvjo ustvaril nekaj izvirnih fresk. V njegovih umetnijah so lahko uživali tudi policisti, ki pa so potem, ko ni pristal na njihovo sodelovanje in je enamu postregel z brco, izgubili zanj vsako razumevanje. Z.V. je končal v streznitvenem prostorčku v Celju.

Tudi na Planini so korajžni

To je dokazal 22. letni J. N. s Planine, ki se mu je 30. julija zvečer zazdelo, da je dovolj star, da bi delal red v domači hiši. Ker njegovi niso prijeli na besedo, je svoje zahteve skušal podkrepiti z nožem. Tudi policiste so očarale njegove vzgojne metode, zato so ga vzeli s seboj, da jim jih je preko noči, dokler je bil še ustrezno filozofsko nadahnjen, nazorno predstavil.

F.K.

Šentjurski govedorejci v Švici

(1. nadaljevanje)

Obisk na prvi kmetiji

Kmetija ima 63 ha kmetijske zemlje v ravninskem območju, katero obdelujejo člani družine ob zaposlitvi enega delavca, ki tudi živi na kmetiji.

Na 45 ha pridelujejo, krompir, oljno repico, sladkorno peso in korizo za silažo. Pred leti so z bančnim kreditom 2 milijona frankov zgradili nov hlev s silosi in senikom. Kredit bodo odplačevali 20 do 30 let z 2,5% obrestno mero. V hlevu je prostora za 30 krav v vezani reji z dolgimi stojišči na trdi gnoj ter za 30 plemenskih telic in 40 do 50 pitancev na rešetkah. Krave so križanke lisate pasme z rdečim Hollsteinom. 180 000 litrov mleka v kontingentu jim omogoča oddajo cca 6000 kg mleka po kravi. Povprečna laktacijska mlečnost je 7600 kg mleka s 4% mlečne masti in 3,3% beljakovin.

Pri krmljenju uporabljajo travno in koruzno silažo, s solarno segretim zrakom posušeno seno in dodatno močno krmo. Uporabljajo kompletne mešanice z zaščitnimi beljakovinami in maščobami, ki kljub visoki mlečnosti zagotavljajo visoki vsebnosti maščob in beljakovin.

Spremenjena agrarna politika je tudi švicarske kmete soočila s tržnimi razmerami v Evropski gospodarski skupnosti. V zadnjih letih so bile ukinjene številne finančne intervencije, predvsem kmetijam, ki imajo manj kot 5 ha zemlje. V dolinskih območjih kmetje subvencij skoraj več ne poznajo. Množica malih kmetov se je bila tako prisiljena odpovedati kmetovanju ter zemljo prodati ali oddati v najem. V okolici kmetije je v zadnjih letih opustilo kmetovanje okrog 30 malih kmetov in sta ostali le dve veliki govedorejski kmetiji.

Obisk na kmetiji Sshwab

Hans in Walter Schwab sta brata, ki sta skupne ineterese združila v družinski kmetiji.

Vsak s svojo družino kmetujeta na 42 ha. Od tega je 11 ha gozda, ostalo so njive in travniki. V lanskem letu so ob starem hlevu zgradili nov hlev za krave in mlado plemensko živino v sistemu proste reje s kombinacijo gnojevke in trgeda gnoja v globokem nastilju. V starem hlevu še vedno redijo sesna teleta in krave pred telitvijo. V novem hlevu imajo 30 krav na rešetkastem podu, z dvema vrstama ležalnih boksov in z globokim nastiljem v sredi. 30 mladih govedi je na globokem nastilju v kombinaciji rešetkastega poda ob krmišču. Na ostrejšju novega hleva so zgradili solarno streho, pod katero se zrak segreje za 6 stopinj nad zunajo temperaturo.

Sušilnico so uredili na seniku strega hleva, v katerega so vgradili tudi kabinski žerjav za polnjenje in praznjenje sušilnice. Ventilacijo hleva so uredili z vstopom zraka skozi stenske line pod stropom in izstopom na slemenu. Sleme je pokrito s prozorno kritino.

Krave molzejo v enostavnem tandemskem molzišču s šestimi molznimi enotami. Mleko se zbira v višje ležeči mlekarnici v mlečne vrče, katere takoj po molži odpeljejo v bližnjo sirarno. Letni kontingent mleka 122 000 litrov jim omogoča odajo cca 4100 kg mleka po kravi. Ostalo mleko pokrmijo teletom. Pri krmljenju uporabljajo mrvo, briketirano celo koruzno rastlino, surov krompir, mešanico žit, mineralne mešanice ter kompletne mešanice za povečano mlečnost. V poletnem času dovažajo v hlev travo, kateri dodajajo miksano slamo mešano z melaso. Melaso dodajo slami s posebnmo napravo, ki je priključena na miksar za slamo.

Stene in konstrukcija hleva so leseni, večino tesarskih in gradbenih del so opravili člani družin sami.

(se nadaljuje)

Nemirna leta

Lepo sončno jutro, ki je naznanjalo nov dan, je bilo eno tistih, ko človeka zgrabi, da bi objel ves svet.

V tistih časih so ljudje potovali z javnimi prevoznimi sredstvi. To je bil čas izgradnje, prostovoljnega dela, brez pralnih strojev, eurokrema in računalnikov. Čas, ko je človek zaupal v človeka in je dana beseda veljala več kot danes napisana pogodba. Mladi so pripravljali proslave, študirali igre in o kulturnem animatorju ni bilo ne duha ne sluha. Kultura na vasi in v mestu je bila cenjena in se ljudje še niso zapirali v svoja mala kraljestva pred televizorji.

Vlak je imel odpeljati ob šestih in petnajst, toda obvezna zamuda je vzbudila pri potnikih slabo voljo, da so nemirno koračili po peronu in pogledovali v smer, od koder bi imel pripeljati vlak.

Težak kovček, pretežak za nežne roke, je dostikrat pristal ob poti in Irena, ki je zelo zgodaj vstala, ni imela več upanja, da bi vlak ujela. Precenila je svoje moči, ko je mislila, da bo v dobri uri na postaji. "Zakaj sem vzela toliko stvari s seboj? Kovček je težak kot svinec, pa še ta nesrečna torbica, ki me udarja po nogah!" je razmišljala. Utrujena in nejevoljna je od daleč zagledala čakajoče ljudi in pospešila korak.

Kupila je vozovnico do Ljubljane. Vsa prepotena, neurejena, je našla sedež. Noge, marogaste od prahu, je skrila pod sedež in razmišljala, kje jih bo oprala, preden pride v mesto. Da, mesto, tam jo bo čakal Janez.

Spoznala sta se povsem slučajno. Njen bratranec, študent, je pripeljal domov svojega kolega. Teta, skromna ženica, ki je za vsakega našla prijazno besedo in je s svojim starim šivalnim strojem pripomogla, da sta se njena fanta šolala, jo je pogosto vabila: Pridi naokoli, da se kaj pomenimo!"

Na večer, ko je sonce zdrknilo za bližnji hrib, in si imel občutek, da je vse utihnilo in le čriček glasno kliče svojo nevesto na zmenek, se je odpravila na obisk. Predstavljanje je potekalo dokaj hitro. Posedli so v mali sobici, kjer je bilo tako tesno in stisnjeno, da nisi vedel, kam bi se del. Toda vsi so našli prostor.

Študent, odrasel, zrel fant s temnimi lasmi in živahnimi očmi, je napravil na Ireno prijeten vtis. Po razgovoru sodeč je bil razgledan in urejenega vedenja. Kako bi ne bil, ko pa je imel fakulteto in diplomu skorajda že v žepu! Pogovarjali so se in se nasmejali Vladkovim šalam. Oči Janeza in Irene so se srečevale tako pogosto, da je večkrat morala povesti svoj pogled, ko se je zalotila, da se gledata. Dogovorili so se, da pojdejo poleti skupaj na morje. Preverili bodo, če je morje res slano.

Ob slovesu ji je Janez krepko stisnil roko in jo držal v svoji malo dlje, kot je v navadi. "Pisal ti bom, če dovoliš", je rekel, sedel v avto in pomahal v slovo. Da, avto v tistih časih, in še študent povrhu! Vlado je opazil njeno presenečenje, zato ji je jel razlagati: "Tudi on ima avto kot jaz. Bila sva v Nemčiji na praksi. Delala sva, resnično delala, ni nama bilo lahko. Ves zaslužek sva prihranila in si kupila vsak svoje veselje. Ne vprašaj, kako je bilo, ko sva se pripeljala v Ljubljano! Saj veš tisto, če bi fofšija gorela... Vsi so videli le avto! Pa sva le prestala. Veš, Janez je v redu fant, skupaj stanujeva in sploh je dober tovariš. Tudi v partizanih je bil. Bil je kurir, celo ranjen v neki hajki. Pa o tem ti bo že sam kaj povedal, čeprav nerad govori o tistih časih. No, potem drži, na morje gremo skupaj!" je zaklical, ko je že odhajal.

Naslednje dni se je Janez neprestano vrival v njeno zavest. "Pisal ti bom, če dovoliš", se je nasmehnila ob misli na njegove besede. Ves teden je zaman pričakovala njegovo pismo. "Seveda, živi pod mestnim nebom in hitro pozablja na obljube", si je dopovedovala. Pobrало ji je spanec, kot mesečna je hodila naokoli. Zaprla se je v svoj svet, svet sanj, kjer je njena ljubezen živela po svoje.

V mislih se je pogovarjala z njim in bila sta si že tako blizu, da je tu in tam začutila vročo željo biti z njim, biti njegova, povsem njegova. Njeni samotni sprehodi so postajali vse daljši, ni se zmenila za vabila fantov, ki so jo vabili na plesne vaje, v kino. Za njo je obstajal samo Janez. Prej nasmejana deklica, najsrečnejša v družbi vrstnikov, se je zaprla kot školjka. Tudi tisti magnet, ki ga je nekoč imela, da so fantje hodili za njo, je izgubil svojo moč.

Nekega dne je srečala Ferija, njenega večnega oboževalca, ki si je domišljal, da je daleč najprivlačnejši fant. Z njim je bila par pri folklori. Nekajkrat jo je sicer tudi

speljal do Potočnikovega kozolca, kjer ji je nerodno šepetal na uho lepe naučene besede. Ustavil jo je in kar naravnost butnil: "Boš hodila z menoj ali ne? Veš, druga dekleta so bolj prijazna kot ti." Pogledala ga je odsotno, kot da vidi skozenj tja do gradu na hribu. "Tako domišljave babe kot si ti pa še nisem srečal. Misliš, da si nekaj posebnega, ker si šolana. Boš že naletela na pravega, ki ti bo dal vetra", je rekel in odvihral. Sama ni vedela, kaj se je valilo iz njenih oči. Solze so tekle, kot da bi popustil jez. Z njimi so odtekali zatajevana žalost, hrepenenje ter vsa njena drhtenja duše in srca. V njegovih besedah je bil kanček resnice.

Že drugi teden je šel h koncu. "Zakaj ne piše? Zakaj me pusti čakati?" se je spraševala.

Z mislijo na Janeza se je prebujala, spremljal jo je ves dan in zvečer sta bila spet skupaj. Vroče je hrepenela, da bi se njune želje nekje srečale.

V soboto, ko je ravno s sirkovo ščetko ribala tla, je prišla teta. "Veš, kako se mi smilita, tistega izpita nista naredila. Ti profesorji pa res ne vedo, kaj bi radi! Vladku sem pisala, naj kar oba prideta domov. Pridi, mi boš kaj pomagala!"

Medtem ko je teta mami pomerjala obleko, je Irena smuknila ven. Ob potoku, kjer so vrbe molele svoje tanke roke proti vodi in se v gladini samovšečno ogledovale, je sklenila, da ne pojde nikamor.

Sobota je bil dan, ko so se mladi zbirali na sosedovem vrtu. Igrali so namizni tenis, imali plesne vaje ali vaje za igro. Posebno zabavno je bilo, ker so tja prihajali tudi študentje in prinašali plesne novosti iz Ljubljane. Plesali so vsak z vsakim, izrazitih parov ni bilo, obstajale pa so skrite simpatije in ljubezni.

Irena je obljubila, da pride. Rudi, za vsa dekleta nadvse zanimiv fant in plesalec, jo je povabil: "Znam nekaj novega, pridi, plesala bova, da bo veselje!" Rekla je, da pride, čeprav je vedela, da je ne bo.

Na vrtu se je veselo igralo in pelo. "Kako to, da te več ne vleče na vrt?" je rahlo zaskrbelo mamo. "Glava me boli, spat pojdem," je bila odločna Irena.

Močno je potrkal na vrata. Pohitela je k vratom in sama ni vedela, zakaj se ji tresejo roke, ko jih je odklepala. Pred vrati je stal Janez. Brez besed sta se objela, njene ustnice so se razprle pod njegovimi in čisto

je pozabila, da je mati v bližini. "Ali smem naprej?" "Seveda, izvoli!" Povsem spremenjena, nasmejana in brez sledu glavobola je stopila v kuhinjo: "Mama predstavljam ti prijatelja, ni od tukaj".

Po kratkem vljudnem pogovoru se je mama kmalu poslovila, saj je vedela, da so mladi radi sami. Takrat je Janez prijel Ireno za obe roki, jo potegnil k sebi in dejal: "Rad te imam. Poskušal sem te izriniti iz te svoje nore glave, pa ni šlo. Samo ti boš moja, ali pa nobena." Stisnil jo je k sebi, jo poljubljal tako nežno, da je vztrepetala kot bilka na vodi. Občutil je to in jo izpustil. Odšla sta ven pod zvezdnato nebo. Hodila sta dolgo, govorila vse mogoče, prijazni mesec ju je spremljal in se nagajivo posmihal, kadar so se njegove roke zapletle v Irenine lase. "Pojdi z menoj v Ljubljano! Med počitnicami bova skupaj in čeprav bom moral študirati, bom srečen, če boš pri meni. Saj boš, kajne?"

V polmraku so bile Janezove oči še večje in temnejše. Njegovi lasje so štrleli vsak v svojo stran, zdel se ji je neizrekljivo lep, tako lep, da je vzela njegov obraz v roke, ga poljubljala ter šepetala: "Ti, moj edini!"

Poslovila sta se, preden ju je premagala moč strasti.

Obiskala jo je sreča, tista sreča, ki daje občutek, da držiš svet v rokah, ko si gluha in slepa za vse drugo. Prva ljubezen gori s plamenom, ki greje vse do smrti.

Pomlad se je komaj utegnila posloviti, ko se je svet že znašel sredi vročega poletja.

Irena je bila v Ljubljani le nekajkrat. Vedela je za železniško postajo, Tromostovje, Prešernov spomenik. Pa ji bo že Janez vse pokazal! Obljubil je.

V mesto je prišla zvečer. Na peronu je bila tako sama in preplašena. "Vam lahko kaj

pomagam, gospodična?" Prepoznala ga je po glasu. Ne da bi se ozrla je rekla: "Prosim, zelo ste prijazni." Zasmejala sta se in že bila v vročem objemu. "Nehaj, vsi naju gledajo!" "Naj gledajo, saj imajo kaj videti!" Zopet jo je prižehl k sebi. "Ne izpustim te več, da veš", ji je dahnil na uho. Toplota glasu in dotik njegovega telesa sta jo čisto prevzela.

Sedla je v avto in se počutila pomembno in srečno. Precej časa sta se vozila. Zavil je v ozko ulico, kjer so bile lepe nadstropne hiše, zavite v zelenje in obdane z živo mejo. "Tu sem doma." Ob stezici, ki je vodila do vhodnih vrat, so se bohotile rože, povsod zelenje, grmičevje. Kot da bi ne bila v mestu. Njegova soba je bila po fantovsko razmetana. "Nič ne maraj, vse bom spravil v red preden gremo. Ti boš malo pomagala, kajne?"

Takrat je pozvonilo; kdo drugi kot Vlado! "Nekam pozen si in sobo si pustil tako, da me je sram", ga je oštel Janez. "Vaje so se zavlekle, pa še tista Marjana me je morila, ker naju ni bilo v nedeljo." Irena je opazila, kako ga je Janez večje dregnil, da je ta speljal pogovor v drugo smer.

Polnoč je minila, oni pa so še kar sedeli, nekaj jedli in zehali. Takrat je Vlado izstrelil kot iz topa: "Spat bomo šli, ti Irena na Janezovo posteljo, midva pa skupaj na mojo! Kdo je zato, naj dvigne roko!" Dvignili sta se dve roki. "Večina je zmagala", je kartko ugotovil Vlado. Janez, ki mu je iz oči neustavljivo odsevala želja biti z Ireno, je bil tiho. Z izrazom, ki mu ne vem imena, je povesil pogled.

Irena je postala samozavestna, neugnano zadovoljna, kot zmora biti le nekdo, ki ima srečo v rokah: "Mislim, da se mora Vlado dobro spočiti, če se hočemo jutri varno peljati na morje", je nehote dahnila v temo,

da so besede obvisle v zraku in je tišina postala še tišja.

Videz zapuščenega otroka, se je v hipu spremenil v podobo srečnega mladeniča in že je Janez ležal ob Ireni. Miren, resen in nekam zamišljen je gledal v temo. Naenkrat ni vedel, kaj bi z rokami, s svojim prenapetim telesom, zato je naglo vstal, se oblekel in tiho dejal: "Najbolje bo, če grem danes gor k teti."

"Zakaj pa to?" "Jutri ti bom vse razložil". Poljubil ji je oči, čelo, usta in roke ter tiho odšel. V zadnjem vlaknu svoje biti je čutila omamno napetost, ki ji jo je povzročil Janezov dotik.

Zjutraj so se odpeljali. Z Janezom sta se grofovsko namestila na zadnjih sedežih. Prav kmalu so bili v Postojni, kjer so šli na čaj.

"Janez, Janez", je prešerno zapelo za Ireninim hrbtom. Zagorela plavalaska z izrazitim ljubljanskim naglasom se je približala mizi. "Moj junak se je prikazal ob pravem času." Ne meneč za prisotne pri mizi mu je segla v lase in nadaljevala: "Iskala sem te doma, nikjer te ni bilo, da bi se dokončno domenila. Takoj prinesem svoje reči", in že je odskakljala.

Pri mizi so se spogledali. "Vse ti bom pojasnil" je ves bled v obraz rekel Janez. "Ni kaj pojasnjevati. Domov bi šla."

Ponižana in razočarana se je pogreznila vase in do Ljubljane niso spregovorili besede.

Tisto leto ni videla morja in tudi Janeza ne. Toda njegova podoba in njegov glas sta ji v tihih večerih često budila nepojasnjene trepetajoče želje.

Pozneje, mnogo pozneje jo je poiskal. Ostala sta prijatelja.

Kruh

Zlato pšenično zrnje je napolnilo skednje in silose. Dovolj bo kruha za vse! Mar res za vse?

Zaželela sem si, da bi napisala o kruhu, o svojem otroštvu.

Kruh je bil spoštovan. Doma smo imeli večjo kmetijo, kruha pa nismo nikoli metali proč. Spominjam se poletne vročine, ko mi je stara mama porinila v roke pehar in me poslala na požeto polje pobirati klasje: "Ko bo pehar poln, ti bom v krušni peči spekla potičko!"

Nekaj let kasneje, bilo mi je trinajst ali štirinajst let, sva morala z bratom že ob zori z volmi in plugom na požeto njivo. Brat, ki je bil dve leti mlajši, je priganjal vola, jaz pa sem držala plug in ga ob ozarah s težavo dvigovala iz brazde; brazdo za brazdo, nešteto korakov! Od naporov sta vola klecala - in midva tudi.

Tudi v krušni peči so me naučili peči kruh. V začetku sem s težavo spravila v peč pet hlebov. Pekli smo večinoma koruznega, le ob praznikih in žetvi belega.

Znanec mi je pripovedoval, kako so lačni vojaki, ki so se ob koncu I. svetovne vojne

vračali s Soške fronte v Baški grapi klečče prosili za kosček kruha. Poročni prstan je veljal hlebec kruha. Kruh je bil res vrednota!

Danes je vse drugače. Koliko kruha leži po smetnjakih! Morda ga je res dovolj. Toda nikoli se ne ve.

Njive, kjer sva z bratom orala in sejala, ni več. Tudi do 5 ton pšeničnega zrnja je zraslo na njej. Tam se zdaj bohoti asfaltna baza, pokrita z debelo plastjo betona, izpod katere ne bo nikoli več vzkliklo žitno zrno. Morda res reže boljši kos kruha tam zaposlenim! Toda, kako dolgo še !?

B.S.

Vinko Jagodič: takšen je bil naš čas!

(4. nadaljevanje)

Težave z okrajnim komitejem ZK

Vse opisano in gotovo še marsikaj drugega je preko budnega očesa območnega delavca službe državne varnosti spremljal Okrajni komite ZK. Ob koncu mojega dvoletnega mandata mi je poslal posebno komisijo Centralnega komiteja, ki je pregledala moje delovanje. Za dobrih 14 dni sta se v moje delo in poslovanje občinskega komiteja poglobila Friderk Hrast (verjetno iz UDBE) in Janez Čemažer (kasneje direktor Tobačne tovarne Ljubljana). Skrbno sta pregledala vso dokumentacijo, se pogovarjala s sekretarji nekaterih osnovnih organizacij ZK, z direktorji in sindikalisti. Po končanem pregledu sem ju na svoje stroške povabil na zakusko v Železarski dom na Svetini, kjer sta mi priznala, da je pregled bil naročen iz Celja. O tem pregledu je Hrast Friderik napisal v Teoriji in praksi tudi daljši polemični članek.

Sekretar Okrajnega komiteja ZK je bil takrat Franc Simonič. Bil je izreden govornik, toda vse je bil navajen povedati sam in dokončno. Ni dovolil in še manj sprejemal kakršnokoli drugačno mnenje. Sam mu z besedami nisem poskušal nasprotovati, delal pa sem praviloma po svojem. Na pogostih sejah, največkrat so trajale od 16. ure popoldne tja pozno v noč, je imel najprej najmanj 2 urni uvod o globanih in konkretnih zadevah. Skoraj na vsakem sestanku je imel v delu šentjursko občino in menda se v vsem mandatu ni zgodilo niti enkrat, da bi slišal kaj pohvalnega iz njegovih ust. Brez njegove vednosti naj ne bi padel niti list z drevesa. Spomnim se, kako me je enkrat v poznih večernih urah "žajfal", ker šolski upravitelj na Planini (Šimenka) ni imel pisalnega stroja. Drugič spet smo mu morali sekretarji občinskih komitejev prinesiti spiske kmetov, ki so prodali hmelj mimo kmetijskih zadrug itd.

Kmalu zatem sta si skočila v lase z načelnikom UJV Ančkom in je najbrž tudi zato Simonič odšel v Ljubljano. Pred odhodom nas je še povabil na izlet: na Zagrebški velesjemej, v Plitvice in Bihač. Pod njegovim naslednikom, šmarskim sekretarjem ing. Marincem sem zadihal precej bolj sproščeno.

V času mojega nastopa službe je bila postaja milice v stavbi frizerja Janežiča. Vodil jo je Anton Rijavec, za njim pa Milan Kokošar.

V Rogaški je bila nekakšna prireditelj, ki so jo zavarovali tudi šentjurski miličniki. Domačin, sicer znan delikvent, je povzročil pretep, v katerega je bil vključen tudi narodni heroj Vidmar Tone - Luka. Šentjurski miličniki, ki Vidmarja seveda niso poznali, so s pomočjo gumijevk, marice in pripora oba pretepača umirili - in si zato prislužili suspenz. Na otvoritvi nove šentjurske postaje milice sem poskušal doseči pri takratnem poveljniku slovenske milice narodnemu heroju Čimžek Borisu - Boru, da bi kazni našim miličnikom oprostili, a me je le - ta najodločneje zavrnil. Kasneje sta se dva miličnika lahko vrnila na delo, tretji pa je bil premeščen.

Pri vsakoletnem izvajanju predvojaške vzgoje se je uveljavila vaja, da v času taborjenja iznenada napadejo naš tabor Šmarčani oziroma naši Šmarčane. Leta 1962 so naši izvedli napad na

Jelšingrad. Uporabljali so seveda manevrske naboje, starešine pa so zaradi boljših efektov imeli tudi nekaj pravega eksploziva. Prišlo je do nesreče, v kateri je g. Ivan Veber utrpel težke poškodbe rok. To nesrečo smo potem razreševali še nakaj let in sem zaradi njega bil deležen precej očitkov s strani vojaške in politične hierarhije.

Leta 1963 sem bil po kadrovskih kriterijih predlagan in za 2 leti izvoljen v takratni organizacijski zbor republiške skupščine. V zboru, ki ga je vodil Janez Hočevvar, kasnejši veleposlanik v eni od afriških držav, nisem kaj prida doprinesel k vsebinskim razpravam. Bil sem bolj opazovalec in glasovalec.

V akciji reorganizacije okrajev in zmanjševanja števila občin je v 60 letih prišlo tudi do zahteve, da se ukineta laška in šentjurska občina, kasneje pa tudi, da bi se del šmarske občine priključil nam. Šlo je za Vinski vrh ter za območja okrog Zibike. Na zboru volilcev na Vinskem vrhu sva s predsednikom Hlastecem gladko pogorela, ker naj bi Šentjurčani ukradli neko blagajno (dejansko je bila blagajna prenešana z Vinskega vrha v Slivnico), v Spodnjem Tinskem sva bila sicer uspešna, toda šmarsko vodstvo je nekaj dni kasneje uspelo doseči razveljavitev sklepov tega zbora. Tudi glede Grobelnega dogovori niso bili uspešni.

V času mojega mandata 1961 - 1965 sta bili v Šentjurju dve večji poplavi. Prvič sta prestopili bregove neregulirani Pešnica in Voglajna. Šentjur je bil s ponkovške strani dostopen le preko Teharja, Novakov mlin v Vrbnem je bil kot otok sredi morja, z LI Bohor je Voglajna odnašala les.

Poplava 1964: Ujeti avtobus pri Arčanu

Druga poplava je bila hudourniška. Voglajna je zalila ceste proti južnemu delu občine. V spominu mi je še najbolj ostal avtobus, ki je v poznih večernih urah pri Arčanu zdrsnil s poplavljenih cest in so bili potniki v njem vso noč ujetniki narasle Voglajne ter smo jih uspeli rešiti šele naslednje jutro.

Kmalu nato je bil reguliran spodnji del Pešnice in zgrajen mostiček pri Čretnikovih. Cesta do Šmarja je bila asfaltirana leta 1963. Kredit v višini 110 milijonov dinarjev je najel okraj, odplačali pa sta ga v celoti šmarska in naša občina.

(se nadaljuje)

Šentjur, Šentjur...

Prav resno sem bil okregan, češ, da sem z "Večerom z Anico Žula" v prejšnji številki ŠN grozno prizadel tako umetnico kot tudi marljive organizatorje šentjurskega kulturnega dogajanja. Vse vzvišeno in sveto naj bi dokončno posvinjal! Približno vsaj tako hudo kot eno številko prej, ko sem se spomnil napisati, da šentjursko jurjevanje ni bilo samo "oh in ah".

Preden nadaljujem s svojim razdiralnim vandalizmom - kar sprijaznite se, tako zlahka me ni ustaviti, če sem prepričan, da delam prav - dovolite, da se vsaj tistim, ki ob Šentjurskih novicah ne dobite kurje polti, še preden jih preberete, poskusim malo prilizniti: saj ne pišem tako zgolj iz hudobije! Verjemite mi, gre tudi za užitke! Ko se pod neresnim naslovom "Malo za šalo malo zares" lahko črno belo razkokodakam in se posmehnem tako svoji kot sosedom, ali še bolj sladko - "sovražnikom" malomeščanščini, je poplačan v premnoge od bralstva neusmiljeno pomendrane članke vložen trud.

O literarnem večeru pesnika Jerneja Borovnika ne bi prav dosti govoril. Končno smo po seriji pesnic, ki še edino po zaslugi Franceta Prešerna niso v Šentjurju dokončno uničile moške pesniške besede, le dobili pesnika v hlačah. Res, kakšen obliž za ranjeno moško samovšečnost. Toda glej ga šmenta: njegove moške pesmi nam je zrecitala v g. Borovnika našemljena ženska! Sicer vitka in seksi, kar se je zlasti opazilo potem, ko se je vrgla v minico, a vendarle ženska. In ko je tako mimogrede vmes med dvema stihoma najprej spila kozarec Urbajsovega chardonaya, pohrustala celo jabolko, zalila rožice v vazi, se ob brenkanju mandolin izzivalno pretegnila, je občinstvo, ki se je morda ploskanja naveličalo že na Žulinem večeru (razen sorodnikov g. Borovnika, ki so tokrat zamenjali Žuline sorodnike), vendarle spravilo skupaj spodoben aplavz. Bilo je dovolj prijetno! Ja, ampak sendviče je pa imela gospa Anica Žula boljše!

Zvečer je bilo v vinoteki spet živo. Župan in predsednica sveta sta gostila šentjurske nogobrcarje, med katerimi sicer ni nobenega Šentjurčana, (jim pa šentjurski Rado z občine čvrsto in glasno nosi zastavo), a so naše mesto kljub temu popeljali v svetle drugoligaške slovenske arene. Istega dne bi sicer morali biti v Ipavčevi hiši šentjurski odličnjaki z vseh šol, a so jih predstavili na drugo leto, kar je seveda edino pravilno. Če so pravi odličnjaki, bodo taki tudi naslednje leto, ko bodo žogobrcarji potonili. Takrat bodo lahko nemoteno postavljeni pred županovo obličje in ker bodo že večji, bodo lahko šli z njim tudi v vinoteko.

Župan se je zelo izkazal ob letošnjem dnevu slovenske državnosti. Za razliko od lanskega leta, ko je zaradi probremenjenosti in nenehne skrbi za blagor šentjurskih občanov, na ta praznik pozabil, mu je letos posvetil kar nekaj tehtnih stavkov. Na večeru Borovnikove poezije je povedal, da letos Slovenci praznujemo "NEKATERE" (dobesedno) praznike, npr. nevemkatero tisočletnico frankovskega podjarmljenja (Ha, kdaj smo mi bili že v Evropi!) in dan državnosti seveda tudi. V Dramljah, kjer naj bi nekateri v čast sloveske države brcali žogo, a s to zabavo ni bilo nič, ker so tisti nesrečni popoldan padle 3 kaplje dežja, v takšnem neurju pa niti pod razno ne pride v poštev, da bi dragoceni in redki člani

šentjurskih političnih strank izpostavljali nebesni rosi svoja enkratna bitja, je za govornico pred vesoljnim zbranim svetom (poleg po "službeni dolžnosti" prisotnih se je v dvorano gasilskega doma zgrnila nepregledna množica 23 občanov), najodločneje ponovil približno isto ter dokazal, da je resnično dosleden mož, ki ne spreminja svojih prepričanj. Sicer pa nam bo ta središčna občinska proslava državnega praznika ostala v neizbrisnem spominu zaradi nekaterih avtentičnih posebnosti. Zgodila se je brez državne zastave in himne, kar je nadvse inovativno in tudi pravilno, saj Zdravljico in našo zastavo vsi prav dobro poznamo in res ne kaže z njima po nemarnem izgubljanju časa. Prav originalni in sila preprosti ter z improvizirani pogoji, v kakršnih se je ustvarjala zgodovina leta 1945, so dali svečanosti poseben mik. So pa zato šentjurski "pleharji" tako ganljivo zaigrali tisto o zagorskih zvonovih, da se je nekaj prisotnih gospa in gospodov komajda ubranilo solz. Skratka, drameljska svečanost je bila neštetokrat boljša od tiste lanske, ki je sploh ni bilo. K pravemu vzdušju sta pripomogla tudi slavnostna govorca, gospa predsednica občinskega sveta, tradicionalno opravljena v nepogrešljivo hlačno krilo (gre verjetno za obredno oblačilo), ki naj bi poudarilo njeno seksepilnost, pa ne vem zakaj tega ne stori, ter predsednik KS Dramlje g. Gorečan. Zapomnil sem si le, da je g. Gorečan pozval župana, naj vendarle že nekaj stori zato, da bi Dramlje postale središče države. Drameljski pevci, ki zelo dobro pojejo, so tokrat nastopili brez svojih uniform, ker so jih tik pred praznikom dali v čistilnico. Na mojo radost so program med drugim obogatili tudi s 138.letno izvedbo pesmi "Slovenec sem". Slovenske himne pa, kot kaže, tudi oni še "niso vzeli".

Po programu smo popili nekaj litrov drameljskega vinca, ki po moji laični oceni na šentjurskem vinskem ocenjevanju ni dobilo ravno največje število točk, pojedli mnogo krepkih sendvičev, osebno sem pospravil kar dva in me je potem strahovito bolel želodec, ter smo kmalu potem, ko so se gospe in gospodje z občine menda preselili na drugo, njihovemu stanu bolj primerno praznično lokacijo, napravili odločilen premik proti domu.

V prvem večernem mraku, ko sem se peljal skozi mestni Šentjur, ki je bil praznično okrašen z štirimi na kandelabre zataknjenimi zastavicami, sem se s strahom oziral po okoliških hribih, če morda kakšni prenapeteži le ne bodo prekršili šentjurske tradicije ter morebiti v svoji objestnosti prižgali kres npr. na Rifniku. Ne, niso ga! Hvala bogu, zmagala je zdrava šentjurska skromnost, ki so jo že v Dramljah tako lepo demonstriali naši občinski oblastniki. Zdrava kmečka logika in gospodarnost šentjurskih oblastnikov pa je kontrastno in kot meteor svetlo zablestela pravzaprav šele naslednji dan, ko se je lahko vesoljna Slovenija pred televizorji zgrozila nad potratno slovesnostjo, ki si jo je za Dan državnosti na Kongresnem trgu privošila ljubljanska občina.

Niti približno tako varčni kot država pa niso bili raznorazni gasilci, ki so nam tople poletne večere pridno pestrili s svojimi veselici. Gasilsko društvo, ki nima svoje fešte, pa res prav nič ne velja, mi pa slabih društev zagotovo nimamo.

S. Jurij press

Biti človek za človeka

V majskem tednu Rdečega križa so šentjurski učenci pisali tudi spise na to temo. OO RKS Šentjur je izbral in nagradil najboljše stvaritve. Tokrat objavljamo najboljši spis z višje stopnje.

Človek za človeka

Za vogalom se skriva starec, ki je od bobnenja granat že skoraj oglušel. Večni strah in boj za življenje sta na njem pustila globoke zareze. Osiveli lasje, begajoče oči, koščeni roki in povsod gube. Vsaka od njih je bila priča trpljenju, psihičnemu in fizičnemu, vsaka od njih glasno pripoveduje.

Strah ga je. Bom umrl? V ozadju sliši bobnenje, on pa se sprašuje po že neštetokrat postavljenih vprašanjih in bega za odgovorom. Vojna je postala del njegovega življenja, a še vedno upa. Upanje! Upaj!

A upanje je usahnilo. Uničil ga bo blisk granat in utonilo bo v črnem morju. In nekje sredi razmišljanja se pred starca postavi širokopleč možki s pištolo v roki. Starec ga prepozna, v njegovi glavi se sproži ploha paničnih misli. Sovražnik!

Ljudje živijo v viharju. Vsakdo hiti. Vse za denar. Trgovine, banke, borze, agencije, tovarne... Os vrtenja je denar. Človek, ustavi se! Ljudje umirajo! Zakaj ne jočeš? Je tvoje srce iz kamna? Ne vidijo lačnih, ne vidijo prezebljenih... Ne zmenijo se za vojno. Bolečina jim je tuja. Nekdo se utaplja, a gredo mimo, zatopljeni v svoje misli. Trpeči ni vreden njihovega pogleda. Tisti, ki so že gledali pogubljenju v oči, bodo obstali. Pomagali bodo. Vedo, kako je pred vrati

smrti; ko te črna luknja že požira in ko je tvoje upanje že pogoltnila temna noč.

Človek, kaj je potrebno, da boš spregledal? Veš, ni ga zakona, ki bi te varoval pred pogubo.

Obstaja le teorija. Ni relativna, neodvisna je. Ljubezen do sočloveka, ljubezen do življenja, pozornost. Pozornost do sočloveka, ne do denarja. Denar je mrtvo sredstvo, ki nima srca. Pravičnost! Pravičnost do sebe, do drugih, do celega sveta! In pripravljenost pomagati.

A čas se ne ustavi. Sonce zahaja, mi se gibamo, veselje se razteza. Toda kam? V pogubo? Bomo na koncu sredi prašnih polj objemali zadnje vire življenja in se spraševali, zakaj?

Škoda, da živimo za skale, se vrtimo okrog denarja. Denar bo skopnel in naši potomci se bodo zastrupili. To bo naša krivda.

Ko bi le lahko ustavili čas, polepšali prostor in podaljšali obzorje in si ustvarili novo dimenzijo! Ljubezen. Morda bi ljudje spregledali.

Starec trepeti pred tujčevo pištolo in je pripravljen na smrt. Še enkrat se mu v mislih zavrti kolo življenja in želi si, da njegovi otroci ne bi nikoli izvedeli, kako je umrl.

Tujec je pripravljen sprožiti: Tujec, počakaj! Ni vredno ubijati! Saj si človek, razumi vendar! In morda je tujec spoznal bistvo, morda je poljub sonca obudil njegovo srce, morda se je zbudila dobrota, ali je veter spreobrnil njegovo dušo, ker ni sprožil. Le zajokal je.

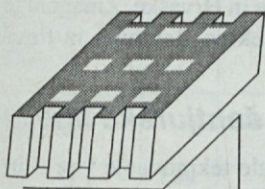
Anita Romih, OŠ Planina

Grob Stanka Straška, "naše" žrtve slovenske osvobodilne vojne ob 4. Dnevu državnosti - brez občinske pozornosti.

Splošno Cementninarstvo

(zraven
tovarne
EMO Šentjur)

LAH Alojz

63230 Šentjur
tel./fax: 063 741-253
doma: 063 741-976
mobitel: 0609 612-692

- betonska opeka	40x30x20	79,20 SIT
- betonska opeka	40x25x20	72,60 SIT
- betonska opeka	40x20x20	63,80 SIT
- betonska opeka za silose		
in hlevske jame premera		
od 3,5 do 7m	52x20x20	79,20 SIT
- betonski robniki:		
vrtni 100x25x5		363,00 SIT
cestni 100x30x10		484,00 SIT
- betonski mejniki	45x10x10	242,00 SIT
- betonske mreže	600x210	4.851,00 SIT
- modul Ormož		58,00 SIT
- cement (vreča 50kg)		583,00 SIT
- apno (vreča 33kg)		484,00 SIT

V zgoraj navedene cene je vračunan prometni davek.

Drugoligaški nogometni ples se pričenja

Kljub pomislekom nekaterih občanov in nekaterim nesoglasjem je NK Šentjur naredil v pretekli sezni izjemen uspeh in velik korak naprej. Uvrstili so se v tako željeno 2.ligo in dokazali, da ves vložen trud in denar nista bila zaman.

V pravkar minulem prestopnem roku se je članska ekipa zelo okrepila; pridobili so novega trenerja Dragana Grbavca in kar štiri nove igralce (Zupanc, Kačičnik, T.Grbavac in kot največjo okrepitev Staniča iz mariborskega Železničarja). Edini domačin v članski ekipi je 18 letni Anton Brečko, ki se je uspel prebiti iz mladinske ekipe, kar je zanj lep uspeh. Dosedanji trener članske ekipe Rado

Jurjec je zaradi prevelike zahtevnosti 2. lige prevzel mesto trenerja v mladinski selekciji. Da je konkurenca v 2. ligi resnično močna, govori podatek, da se je v njej poleg drugih znašlo kar pet lanskih prvoligašev.

Glede financ smo uspeli izvesti le to, da vse poteka po zastavljenem načrtu. nekaj se sliši, da naj bi Alpos postal glavni sponzor NK Šentjurja.

Velika pridobitev kluba in dotatni vir zbiranja denarja bodo tribune, ki naj bi bile zgrajene predvidoma do konca tega meseca. Na njih bo prostora za 600 do 1000 ljudi.

Cilj članske ekipe je uvrstitev v zgornjo polovico drugoligaške tabele. Redno trenirajo že od 3. julija in so pred začetkom lige optimistično razpoloženi. Že v soboto 12. avgusta imajo prvo resno preizkušnjo; njihov nasprotnik v prvem kolu lige bo lanski prvoligaš iz Vevč. Pričakujejo, da bo tekma težka, računajo pa seveda na zmago.

V osnovnem interesu kluba ostaja delo z mladinsko in kadetsko selekcijo. Imajo zelo dobro strokovno vodstvo in ciljajo na najvišji mesti v celjski medobčinski ligi v teh kategorijah. Z zelo perspektivnima ekipama jim bo to nedvomno tudi uspelo.

Sebastjan Jazbinšek

KK Kemoplast štarta na A2 slovensko ligo

Za šentjurske košarkarje se letošnja sezona začne 7. avgusta, ko se bodo igralci zbrali na prvem skupnem treningu pod vodstvom novega trenerja prof. Rudija Jeriča. Že 18. avgusta bo članska ekipa, ki jo bo dopolnilo tudi nekaj kadetov, odšla na petdnevne priprave na Pohorje, 16. septembra pa bo KK Kemoplast v novi dvorani v Hruševcu gostitelj Elektri, ki je še lani igrala v A 2 slovenski ligi. Prav do tam segajo letošnji načrti Kemoplastove uprave. V ta namen so kar globoko segli v klubski mošnjiček in se okrepili kar s tremi prvoligaškimi igralci. Iz mariborskega Satexa je h Kemoplastu prestopil lanskoletni mladinski reprezentant, 23 letni in 193 cm visoki Matjaž Madžarac, ki igra na poziciji beka, iz Interierja Krško, 206 cm visok center Vego Dalibor, iz Savinjske Polzele pa 196 cm visoko krilo Roman Urbanija. V ekipo se je vrnil povratnik Grajžl, ki je zadnja tri leta igral nogomet. Aktualna je še vrnitev Kristjana Košaka, ki pa še vedno nima urejenega slovenskega državljanstva. Da pa zaradi teh visokih ciljev ne bi zaustavili razvoja mlajših igralcev, so se v upravi odločili, da sestavijo še eno "mlado" ekipo, ki bi igrala v D slovenski ligi. Jedro te ekipe bi sestavljali nekateri igralci Študentskega košarkarskega kluba in pa perspektivnejši kadeti KK Kemoplasta.

G.K.

Prva meddržanska tekma v Šentjurju

V sredo, 5. julija, se je po zgodovinskem vstopu NK Šentjur v 2. ligo zgodil še en zgodovinski nogometni dogodek: v Šentjurju je bila odigrana prva meddržavsna nogometna tekma.

Pomerili sta se olimpijski reprezentanci Slovenije in Mehike. Mehičani, ki se uigravajo ter pripravljajo za nastop na olimpijskih igrah, ki so si ga že zagotovili, so se predstavili kot hitro in dinamično moštvo. Brez posebnih naprežanj so z lahkoto ugnali svoje slovenske nasprotnike s 3:1.

Okrog 1000 gledalcev je bilo zadovoljno z igro obeh moštev, prikupili so se jim zlasti Mehičani, ki so s kolektivnim "trebušnim drsanjem" pred gledalci temperamentno in iz srca razveselili vsakega svojega zadetka.

Kot se za tak nogometni praznik spodobi, je tekmeča pozdravil in obdaril župan Malovrh, šepavo ozvočenje pa je krivo, da vam ne moremo prenesti vsebine njegove poslanice.

Nekateri domači komentatorji so ugibali, da bi tudi NK Šentjur bil Mehičanom prav spodoben nasprotnik.

Ivan Kukovič - prvi v maratonu

V počastitev dneva državnosti je bilo v nedeljo, 25. junija, v Celju tekmovanje v maratonskem teku (42 195 m). Med 150 tekmovalci je na svojem prvem velikem maratonu tekel tudi Ivan Kukovič, ki je z zelo dobrim časom 2 uri 33 minut in 56 sekund osvojil 1. mesto. Med drugimi je premagal tudi letošnjega državnega prvaka.

Dejan Mihevc - državni prvak

Na državnem atletskem prvenstvu za mlajše mladince in mladinke, ki je bilo v Kranju 30. junija in 1. julija, je odlično tekel atlet Trgohlada Dejan Mihevc. S časom 2:34:64 je v teku na 1000 m osvojil prvo mesto in naslov prvaka Slovenije.

Turnir Juventus - Maco 95

V organizaciji KMN JUVENTUS-MACO je potekal od 30.6. do 2.7. v športnem parku v Šentjurju velik turnir v malem nogometu. Za nagradni sklad 360.000,00 SIT se je borilo 36 ekip iz različnih krajev Slovenije in Hrvaške. Zmagala je ekipa Orkan Mila iz Maribora, pred ekipo Bambino iz Pirešice in Pelikani iz Celja.

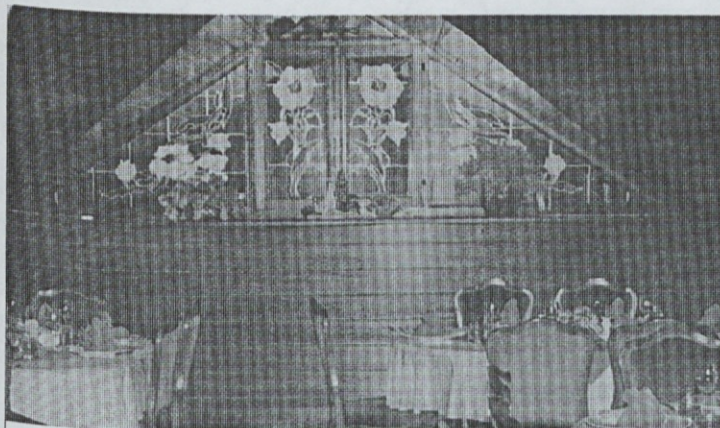
Juventus-Maco prvak šentjurske lige

V mesecu juniju se je končalo tekmovanje v prvi in drugi šentjurski ligi v malem nogometu.

Lestvica 1. lige	Lestvica 2. lige
1. Juventus-Maco 31 točk	1. Vodruž 19 točk
2. Dramlje 25	2. Trg. Ali 16
3. Modea - Loka 24	3. Ahac 14

14V obeh ligah je skupaj nastopili 216 igralcev, ki so desegli 814 golov. Odigrano je bilo tudi tekmovanje za pokal občine Šentjur, kjer je nastopilo 12 ekip. Tudi to lovoriko je osvojil KMN JUVENTUS-MACO, ki je v finalu premagal Modeo Loko. Ker se je KMN Juventus-Maco letos uvrstil v 1. državno ligo v malem nogometu, odstopa od igranja in vodenja šentjurske lige in zaenkrat ostaja odprto vprašanje, kdo bo slednjo funkcijo prevzel v tekmovalni sezoni 1995/96?

NAGRADNA KRIŽANKA ŠTEVILKA 28

alpos

DUŠIK	METER	DENAR V KAMPUČIJI	OKRAJŠAVA ZA OKTOBER	KARLOVAC	AVSTRIJA	ZIDARSKA ŽLICA	NEZAVEST	GRŠKA ČRKA	LUIS ADAMIČ	AMPER	NAŠ AVTO (RENAULT)	OKRAJŠ. ZA ALT VLADARSKI NAZIV	VODIK
TESTAMENT	OZEK TRAK					BLAGAJNA					REKA V FRANCIJI		IRENA ERJAVEC
ŽENSKO IME (JANA)					GEODET. TOČKA DRŽAVA V AFRIKI					NOGOMETAS SUŠIČ TAZSTREL. OROŽJE			
MORALIST				MATI POMEMBNO ŽIVILLO					PEVKA AUSENAK UPANJE				ŠPANIJA OSVEŽ. PIJAČA
RIMSKA 5	PETER LAPAJNE IZVIR		GMOTA REKLAMNA DESKA				MESTO V DALMACIJI TERENSKO VOZILO					KAMBOŠKI POLITIK (LON)	
PRVA ŽENSKA		KOS PAPIRJA STRINA					ROMAN ZOLAJA POSODA ZA ROŽE					IRSKA ARMADA OČRT	
GRŠKI NARODNI PLES						ŽENSKO IME NOČNA PTICA					DRAG KAMEN KORALNI OTOK		
ANTIČNO MESTO V AZIJI					NAŠA REKA VEČJI POTOK					VZDEVEK ONASISA DELCI SMETI			FOSFOR
ELEKTR. POLSKA JAKOST	100 OSEBA IZ SCHILL. DRA.			ŽENSKO IME CIGAN					TICA OZEK PAS				KISIK NEVESTINA BALA
LAHKA ŽENSKA			ŠLEVA VODNA PTICA				KLICNO ZRNO POLITIK (VITOMIR)					DELAVSKI SVET UNESEK	
PRITOK RENA		DEL TELESU UBOŠTVO				SVETI KELIH TELOVADNO ORODJE					POSODA ZA SMETI HUDE SANJE		
DRŽAVA V ZDA					STROČNICA POPRAVLJ. UR						BOKSAR (PARLOV) DEL DREVESA		
KUHINJ. POSODA					ZAČARANJE				KRMILO TURŠKI ODLIČNIK				
ITALIJA	Ž. IME GLEDAL. PROSTOR			GRŠKI BOG VOJNE				PISALNIK GROBNICA					TONA TOVARNA V CELJU
1000 KG			NOVIN (LADA)	PLOD ENOT ZA MOČ			BREZPR. LJUDSTVO ZBOR					EDI JAZBEC PEVKA PRODNIK	
ŽENSKO IME		DIVJA ŽIVAL LOJZE MLAKAR				DOMAČA JED LJUDSKA OBRAMBA					AVSTRALS. NOJ OKONČINA		
TELUR	ANGLEŠKI REŽISER ELEKTR. NABOJ				KRAJ PRI ŽUSMU GRAM					UBOJ NIČLA			
SAMOTAR, ASKET					VISOK HRIB				SLAVILN LIRSKA PESEM				SESTAVIL: JOŽE MASTNAK - MARJAN

Nagrade za nagradno križanko št. 27 podeljuje trgovina in papirnica Zvonček iz Šentjurja. Žreb jih je dodelil Manji Kovačič s Ponikve, Ivanki Uduč s Planine in Damjanu Kramaršek iz Dramelj. Dobite jih pri Zvončku.

Zastave in demokracija

Včasih so ustrezne državne službe označile hiše, ki so bile ob državnih praznikih brez zastav. V šentjurski demokraciji je teže: Šentjurske novice zastav ne bodo le štele, temveč bodo tudi objavljale spiske državljanov, ki bodo ob državnih praznikih izobesili zastave. Ob letošnjem Dnevu državnosti nismo imeli ravno težkega dela: na zasebnih hišah smo videli viseti le dve: eno v Šentjurju ter drugo pri Šibalovih v Slatini.

Uspeli so

Potem ko so planinski krščanski demokrati dali svojega predsednika sveta krajevnih skupnosti na čevelj, so na to mesto postavili edinega člana sveta, ki prihaja z rdeče strani. Kljub temu so svoj cilj dosegli: zdaj se križajo tudi občani, ki niso verni.

Demokracija ne velja

Kratek sklep sveta Kmetijske šole in "da" nekdanjih odbornikov OLO Šentjur je bilo dovolj, da je 110 hektarov veliko šolsko posestvo takorekoč v trenutku končalo v malhi nekdanjega KK Šentjur. Analogne institucije in še oba pristojna ministra ter kup denacionalizacijskih zakonov pa zdaj v demokraciji niti v 5 letih ne uspejo speljati postopka v nasprotni smeri.

Smeti, smeti...

Toliko jih je, da jim občinski svetniki na vsaki seji namenijo kako urico nadvse jalovih razprav. To je tako razjezilo bodočo občinsko nagrajenko in za varstvo okolja in urejanje prostora pristojno vrlo uradnico gospo Rataj, da je sklenila, ne le,

da bo na lastnem vrtu uredila komunalno deponijo, ampak bo vsak dan po službi pobirala po vsej občini tudi vse vrste odpadkov ter jih neškodljivo odstranjevala. Samo njeno telefonsko številko zavrtite in smeti bodo izginile. Izvedeli smo, da ji bo občasno pomagal tudi sam gospod župan. Vsa čast njima!

Koncesija za jogije

Pri gospodu občinskemu svetniku Zupancu z Luterja smo izvedeli, da se na Ponikvi močno trudijo, da bi izmed množice ponudnikov, ki se potegujejo za pravico izpraznjevati kontajner na pokopališču, le izbral najboljšega. Koncesionar bo za plačilo lahko obdržal jogije, ki z vsakim mrličem pripotujejo do pokopališkega smetnjaka.

Kdor zna, njemu dva

Znani šentjurski "rudar" Ćimi je na zadnji seji občinskega sveta s svojim eksaktnim poročilom o domnevno "mafijem" poslovanju KS - Ćimi kamnoloma v Hrastju tako prijetno presenetil, da je glas o njem v hipu preletel vso občino in je prišel na ušesa tudi preostalim šestim "knapom", ki si služijo kruh s kamenjem in bodo v kratkem morali poročati o svojih poslih. Kopije njegovega poročila, ki jih bodo v svojem imenu predložili občinskemu svetu, so dobili za borih nekaj desetisočakov.

Niso le gasilci "tavžentroža"

Ne le, da so edini, ki si še upajo organizirati veselice, tudi na druga področja se uspešno spuščajo; planinski so se npr. zelo izkazali kot dramski igralci. Tisto soboto, ko so oni blesteli na Planinskem gradu, so na

gasilskem tekmovanju v Slivnici zelo uspešno nastopili njihovi sokrajani iz Kulturno prosvetnega društva.

Kompromis

Planinskim gasilcem - igralcem se je zgodila taktična napaka, ki bo morda zanje usodna: njihov krajevni župan je ostal brez častne vstopnice za Guzaja, oni pe brez njegovega dovoljenja za uporabo grajskega dvorišča. Končalo se je tako, da je župan gledal Guzaja na lastne stroške, gasilci pa so igrali na svojo odgovornost. In kje je kompromis? Nekje v prihodnosti.

Seksistična država

Država in upravna enota sta ženskega spola, pa vsi zaposleni v šentjurski izpostavi države tudi. Izjema (ki potrjuje pravilo) sta le gospoda Božič in Mihevc, ki so ju amazonke obdržale za vzorec.

Le z rolerji v Hruševce

Zaradi uspešnejšega premagovanja velikih šolskih površin sodijo k splošnim šolskim potrebščinam učencev in učiteljev nove šole v Hruševcu tudi rolerji. V športni trgovini Amon v Džamiji imajo že na zalogi okrog 500 šolarskih in učiteljskih števil, ki jih bodo na dan otvoritve šole prodajali s 50 odstotnim popustom.

Ljubijo rože

Turistično usmerjeni Ponkovljani so takorekoč poklicno dolžni ljubiti rože. Ko pa je ljubezen tako močna, da "posvoji" tudi tiste iz obcestnih okrasnih kozolčkov, lahko govorimo le še o strastni ljubezni. Ponkovljani ljubijo očitno strastno.

MED JASNOVIDCI

Zaradi nepredvidenega dogodka je sestanek društva jasnovidcev odložen.

V LEKARNI

- Prosim pet gramov arzenika za taščo.

- Imate recept?

- Recepta nimam, lahko pa vam pokažem njeno sliko.

ŽEJA

Mož pride ves nakresan domov, žena ga pričaka v kuhinji in mu prisoli zvenečo zaušnico.

- Ali boš še pil?

Mož je tiho. Žena ga udari še enkrat.

- Ali boš še pil?

Mož je spet tiho. Tokrat ga žena tako mahne, da se mož s sede.

- Ali boš še pil? kriči žena.

- No prav, pa nalij!

ŽALITEV

Znanca se pogovarjata.

- Če mi kdo ponudi alkohol, me s tem užali."

- In kaj nerediš ti?

- Pogoltnem žalitev.

SE BO NAVADIL

- Ali veš, da ima Lojze v kopalnici prašiča?

- Hudiča, pa mu nič ne smrdi?

- Lojze pravi, da se je prašič vsega navadil.

TAŠČIN POGREB

- Včeraj ste me nalagali, rekli ste, da bi radi šli na taščin pogreb, danes pa sem vašo taščo srečal na cesti.

- Lagal pa nisem! Res bi rad šel na njen pogreb.

NUJA

- Hitro moram domov ženi skuhat kosilo!

- Je bolana?

- Ne, lačna.

ČUDNO

- Trikrat sem že dala koklji valiti, pa nobenega piščanca od nikoder.

- Mogoče je pa petelin kriv?

- To pa ne, saj ga sploh nimamo!